

ЧЕТВЪРТЪК, 23 СЕПТЕМВРИ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Jerzy BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 10,05 ч.)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, Вие сте един изключителен председател на Парламента, но аз бих искал да изразя протест срещу хората, които планират работата ни тук. От предишната седмица знаем, че днес дневният ред няма да е натоварен. Защо тогава хората, планиращи работата ни, не са били достатъчно гъвкави и не са направили по-добро разпределение на времето за изказвания. С радост бих слушал г-н Brok, г-н van Nistelrooij, г-н Surján и останалите в продължение на пет или десет минути, за да имат възможност да направят по-аргументирани изказвания. Това би било приемливо. Ето защо искам настойчиво да апелирам. Много от моите колеги с радост биха се изказали днес, ако подходът беше по-практичен и по-гъвкав.

Председател. – Приемам много сериозно тази забележка. До мен е г-н Rouček, който ще председателства дискусиата и при необходимост сигурно ще може да предостави допълнително време за изказванията ви. Може би не пет минути, ако предвиденото време е две минути, но да кажем, че можем да превишим времето за изказване с 50%. Това е доста. Ако на някого са отредени две минути, сега той ще има три минути. Това е голяма промяна.

Знаем много добре, че ако някой се е подготвил да говори две минути, тогава три минути ще са твърде много, защото ако е бил точен през първите две минути, по-дълго изказване вече ще е невъзможно.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Г-н председател, знаем, че изпълнявате добре задълженията си. Въпреки това бих искал да Ви помоля да се придържате към установения график. Чака ме група посетители и затова бих искал да се изкажа по време на процедурата с вдигане на ръка. Ако разрешите сега на г-н Posselt, г-н Brok и г-н van Nistelrooij да говорят по пет минути, тогава аз няма да имам възможност за изказване. Вероятно те биха могли да се изкажат след процедурата с вдигане на ръка, тъй като всички ние, членовете на ЕП, имаме личен график и трябва да планираме деня си.

Председател. – Имате право, това е вярно, но в отделни случаи и при специално искане ще има известно удължаване на времето на изказванията. Бих искал да помоля члена на Комисията Шефан Фюле да открие разискването. Г-н Фюле, имате думата за изказване от името на Комисията.

2. Средства от Европейския инструмент за съседство и партньорство (ЕИСП), които ще бъдат отпуснати в бъдеще за бюджета на програмите за трансгранично сътрудничество (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявление на Комисията относно средствата от Европейския инструмент за съседство и партньорство (ЕИСП), които ще бъдат отпуснати в бъдеще за бюджета на програмите за трансгранично сътрудничество.

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, трансграничното сътрудничество е едно от главните нововъведения в рамките на Инструмента за европейската политика на добросъседство. През 2006 г. ние приехме регламент, който за пръв път беше съпроводен с цялостно прилагане на опита на ЕС при трансграничното сътрудничество в условията на външните отношения.

Искахме новите програми да бъдат разработвани и управлявани съвместно от държавите-членки и партньорските държави. Искахме да привлечем в проектите изцяло местни участници и да гарантираме, че проектите се подбират и осъществяват съвместно. Виждахме в това начин да се предоставят повече права на органите на местната власт, насърчаване на местното развитие и в крайна сметка засилване на местната демокрация.

Никога не сме твърдели, че това ще бъде лесно. Никога не сме казвали, че ще стане бързо. Границите са основни елементи на суверенитета.

Изгодите от трансграничното сътрудничество и начинът, по който то работи, трябваше да бъде разяснени на партньорските държави, а механизмите за осъществяването му да бъдат адаптирани, за да отчитат техните административни и правни ограничения. Трябваше да се лавира по чувствителни външнополитически проблеми и това не винаги беше възможно.

Не беше възможно да се убеди Мароко да участва в програмите, по които Сеута и Мелиля са с право да бъдат подпомогнати. Не беше възможно да се убеди Азербайджан да участва в програмата за Черно море заедно с Армения. Не беше възможно да се намери начин за преодоляване на политическите и техническите пречки, накарали Русия да се откаже от участие в програмата за Балтийско море.

Това е, за съжаление, но както виждате, тук ние сме изправени пред дългогодишни политически проблеми, отразяващи основни национални интереси.

Но чашата е повече от наполовина пълна. Както казваме, имаме 13 оперативни програми. Те обхващат цялата сухопътна граница на Европейския съюз, прехода по море между Италия и Тунис, и трите морски басейна, които ЕС споделя със съседите си – черноморския, балтийския и средиземноморския. Русия се съгласи да съфинансира с над 100 млн. евро програмите, в които участва.

По тези програми ние сме открили процедури за представяне на предложения в размер на 275 млн. евро. Откликът не е лош. Напротив, той даже е отличен. Получаваме стотици заявления за кандидатстване, близо шест пъти повече, отколкото сме в състояние да финансираме. Само по програмата „МЕДА“ бяха подадени 598 заявления.

Очакваме скоро средствата да тръгнат към бенефициерите и не предвиждаме проблеми по усвояването им.

Понастоящем Комисията предприема междинен преглед на стратегическия документ на ЕИСП относно трансграничното сътрудничество и на индикативната програма.

Първо, двете програми между Испания и Мароко ще бъдат прекратени. Компонентът от бюджета на Европейския фонд за регионално развитие ще бъде възстановен на Испания, за да бъде използван от нея съгласно регламента за структурните фондове. Компонентът по ЕИСП ще бъде пренасочен към други програми по ЕИСП в съседните южни държави.

Второ, обмисляме намаляване на средствата за програмата за Балтийско море по ЕИСП. Така ще могат да освободят допълнителни средства за увеличаване на бюджета на други програми

за морски басейни. Предвид малкия обем на включените средства не очакваме еквивалентно допълващо финансиране от Европейския фонд за регионално развитие.

Разбирам опасенията ви относно припокриване на финансирането между трансграничното сътрудничество и програмите по ЕИСП. Ще направим преглед и на този аспект, но трябва да кажа, че рискът е малък, защото (а) програмите за трансгранично сътрудничество имат ясен териториален фокус и (б) ние системно правим преглед на всички избрани проекти, за да избегнем този проблем.

Комисията възнамерява да обсъди ЕИСП с оглед законодателно предложение за преразглеждане на регламента, което ще бъде представено за обсъждане в края на 2011 г. В това отношение ние ще се консултираме със специалисти от практиката и заинтересовани страни, за да се види какви са установените недостатъци и как най-добре да се отстранят.

В заключение, искам да отбележа, че осъществяването на компонента „трансграничното сътрудничество“ на ЕИСП беше едно огромно предизвикателство. Ние се справихме и очакваме да видим резултатите. Убеден съм, че то ще се окаже успешно.

Сблъскахме се с трудности, които предизвикаха забавяне, но все пак да си припомним, че тези трудности бяха свързани най-вече с тежки проблеми на външната политика, не толкова с проблеми при осъществяването. Ние възнамеряваме да направим преглед на начина, по който функционира ЕИСП, и тук споделяме една и съща цел. Комисията, както и Европейският парламент, искат да има програми, които са лесни за подготовка и могат по-бързо да се осъществят.

Комисията е готова да работи в тясно сътрудничество със специалисти от практиката, заинтересованите страни и Европейския парламент в това отношение.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: **Libor ROUČEK**

Заместник-председател

Lambert van Nistelrooij, *от името на групата PPE*. – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, през 2005 г. и 2006 г. в Парламента и в Комисията си сътрудничихме бързо и интензивно за постигане на целите на Европейската програма за съседство, включително и целите на трансграничното сътрудничество между граждани, живеещи в съответните региони. За тази цел трябваше да бъдем много изобретателни и да останем близо до хората. Придържахме се към позицията, че хората по външните граници не трябва да живеят по-зле от хората по вътрешните граници. Освен това имахме зад гърба си натрупания опит по Програмите за насърчаване на регионалното сътрудничество и партньорство и затова нашите очаквания бяха високи.

Участието на Парламента също е забележително. Необходими бяха няколко години да се задейства и тук случаят беше същият. Член 30 от Регламента за създаване на Европейския инструмент за съседство и партньорство (ЕИСП) определя, че Комисията трябва да представи оценка и предложение за изменения и т.н. до 31 декември 2010 г. Бих искал да знам дали сте в график. Ще се съобразите ли с регламента в това отношение? Можем ли да очакваме да получим тази обмислена оценка, както се договорихме?

Вторият ми въпрос е относно отговорите на въпросите за трансграничното сътрудничество. Тези въпроси целяха да ни помогнат да наваксаме – нещо, което правим в момента. Вие направихте огромно усилие и аз наистина съм удовлетворен от отговорите относно сътрудничеството в басейна на Балтийско море и програмата „Испания-Мароко“.

Какво е положението сега обаче? Нашата комисия по регионално развитие представи междинен доклад в средата на 2009 г. Той включваше няколко предложения за постигане на по-добър баланс, който е по-близо до хората – по-децентрализиран – между финансовите, плановите и бюрократичните ресурси, от една страна, и ползите за хората, от друга. Но докладът показва, че този баланс не е съвсем постигнат. Бяхме затънали в общи приказки за доста дълъг период от време и изостанахме в предприемането на конкретни проекти

Ето защо моят въпрос е следният: възможно ли е сега съвместно да обсъдим определени подобрения в контекста на тази оценка? Моята идея е да продължим да действаме по обичайните методи на работа в този Парламент – разполагаме с проучване – и да проведем в Парламента изслушване на заинтересованите страни от пограничните региони, може би на асоциация на европейските погранични региони, на хората, живеещи в тези региони, и на техни представители. Това ще ни даде възможност да обсъдим помежду си не принципи или цели, а конкретна оценка доколко контактите, например между университети, болници или училища, са се отгласнали от мъртвата точка в областта на околната среда, водите и т.н. Това би могло да доведе до реално разискване, на което днес даваме малък тласък, на нов период за програмиране и на ключовия проблем – какви ресурси за необходими.

Това е моята цел и аз бих искал да приканя моите колеги, членове на ЕП, да вземат участие в днешните разисквания, за да подобрим цялостното положение и също така за да сме прозрачни за хората от пограничните региони. Признателен съм на члена на Комисията за неговия отговор.

Евгени Кирилов, *от името на групата S&D.* – (EN) Г-н председател, гарантирането на стабилни и проспериращи съседски отношения е основен приоритет на европейската външна политика. В такива съседски отношения ЕС може най-добре да упражнява своята мека стабилизираща сила. И пак там той трябва да определя стратегии и по възможност да ги замени с други, по-подходящи форми на взаимодействие.

Съгласно Регламента за ЕИСП целта на инструмента е Общността да предоставя помощ в дадена област за развитие, благоденствие и добросъседство. Но ЕИСП трябва по-добре да отразява потребностите и предизвикателствата. Ако ЕС не иска на него да се гледа като на дойна крава, а като на реална регионална сила, той ще трябва да се докаже като способен по този начин да спомага за разрешаване на конфликти и при съседските отношения.

Стабилността и просперитетът периодически са застрашавани от нерешени конфликти. Те подриват в голяма степен многостранните инициативи на ЕС както на изток, например в Кавказ, така и на юг – в Близкия изток и Западна Сахара например. Стремешът на ЕС към търсене на решения и засилване на ролята му трябва да се претвори на практика, а предназначената специално за тези региони помощ трябва да се насочи към изграждане на доверие, както и за урегулиране на спорните въпроси.

Фокусът върху двустранните отношения направи трудно за Съюза да действа като посредник при конфликти. ЕС наистина трябва да залага повече на многостранното сътрудничество, без значение колко трудно е това, както заяви членът на Комисията Фюле. Регионалният подход трябва да бъде по-силен и по-прозрачен. Той трябва да се съчетава със засилено сътрудничество между партньорските държави, особено съседните. Например равнището на интеграционно сътрудничество между съседните държави в източната част на ЕС е твърде ниско. Има причини за това, има трудности в това отношение и трябва да работим съвместно за преодоляването им.

Инициативата за трансгранично сътрудничество в региона на Черно море изглежда е недостатъчна за решаването им. Определението за целта на трансграничното сътрудничество е насърчаване на икономическото и социалното развитие в пограничните райони, справяне с общи предизвикателства, гарантиране на ефективни и сигурни граници и насърчаване на сътрудничество между хората.

Трябва да се осигури по-добра координация между ЕИСП, програмите за трансгранично сътрудничество и националните планове за действие по ЕИСП. Необходимо е внимателно обсъждане на реалната добавена стойност от всяка инициатива по ЕИСП, в противен случай ЕС рискува да се окаже въввлечен и дори погълнат от задължения и дублирания – нещо, което понастоящем често се случва с доста програми на Общността.

Членът на Комисията Фюле внесе известно успокоение в това отношение. Допитване до заинтересованите страни и по-тясна работа с Комисия по регионално развитие на Парламента биха могли да бъдат полезни. Трябва да работим съвместно за по-ефективни и осезаеми резултати.

Kristiina Ojuland, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, членът на Комисията спомена, наред с други неща, своята загриженост относно закъсненията в представянето и стартирането на проектите за трансгранично сътрудничество. Бих искала да отбележа, че имаме пет действащи погранични програми в рамките на ЕИСП за периода 2007-2013 г., в които партньорска държава е Руската федерация.

Намирам за похвално, че Европейският съюз и Русия са ангажирани в подобно интензивно сътрудничество с цел по-нататъшно развитие на стратегическото партньорство между тях. Въпреки това в момента са налице сериозни и обосновани опасения относно своевременното използване на бюджетите, тъй като всички плащания трябва да бъдат извършени най-късно до 2014 г.

Трябва да се отбележи, че в случая с Русия има съвсем реална заплахата разполагаемите ресурси да останат неизползвани поради липсата на текущи проекти и първата цел за предложенията беше открита едва през тази година. Бих искал да помоля члена на Комисията да изясни състоянието на програмите за трансгранично сътрудничество по-специално с Русия и да ни даде мнението си дали програмите за европейско териториално сътрудничество не представляват по-добра основа за осъществяване на външните програми за трансгранично сътрудничество.

Malika Benarab-Attou, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, като част от Европейския инструмент за съседство и партньорство (ЕИСП) две от общо тринадесет програми за трансгранично сътрудничество са посветени на Средиземноморския басейн.

Първата е програмата за сътрудничество в средиземноморския басейн. С новото поколение европейски фондове за периода 2007–2013 г. Европейският съюз е решил непоколебимо да развива дейностите по сътрудничество между северния и южния бряг на Средиземноморието. За тази цел Европейският съюз създаде в рамките на ЕИСП програмата за средиземноморския басейн.

Точно за кои територии е приложима тази програма? Какви проекти могат да се съфинансират, тъй като знаем, че по дадена програма за сътрудничество се финансират 80% от съвкупните ѝ разходи и че партньор по нея могат да бъдат най-малко три допустими държави с програми, обхващащи редица области.

За втората част от трансграничната програма по ЕИСП за Италия и Тунис за периода 2007–2013 г. са заделени общо 25 191 милиона евро. Регионите, които отговарят на условията, се намират в Италия и Тунис. Управляващ орган е регионът на Сицилия, включително Палермо.

Целта на трансграничната програма за сътрудничество за Италия и Тунис е да насърчи икономическата, институционалната и културната интеграция на тунизийския и сицилианския регион чрез процес на съвместно устойчиво развитие в контекста на трансграничното сътрудничество.

Програмата има три приоритета. Първият е регионалното развитие и регионалната интеграция. Вторият е насърчаване на устойчивото развитие чрез управление на земеделските и рибните ресурси, опазването и подобряването на природното и културното наследство, и насърчаване на разработването на възобновяеми енергийни ресурси. Въпросът ми е следният. Какви мерки са въведени за наблюдение на изкупуването на корали – един риболовен ресурс, който е застрашен и е обект на незаконен трафик?

Третият приоритет са културното и научното сътрудничество и подкрепа за дейността на мрежите чрез засилване на сътрудничеството на равнище асоциации, обучение и обмен на младежи и студенти. Въпросът ми е следният. Извън целите на финансирането гарантираме ли, че тази програма за обмен на хора ще се състои, предвид пречките, свързани с прилагането на Директивата за връщането от европейските държави и контрола върху шенгенските визи?

Konrad Szymański, *от името на групата ECR.* – (PL) От опита през последните няколко години едно нещо стана ясно – трансграничното сътрудничество не работи в условията на политиката на съседство. Тя не беше успешна. Несъмнено трябва да изясним отговорностите на отделните административни институции, свързани с регионалното развитие, политиката на съседство и трансграничното сътрудничество. Несъмнено трябва да направим нещо с нашите процедури, тъй като те отблъскват регионите – както европейските, така и съседските региони – от сътрудничество с Генерална дирекция „Външни отношения“. Трябва да обединим тези институции.

Има и друг проблем. Освен необходимите процедурни промени трябва също да направим нещо за постигане на по-голяма политическа прозрачност в рамките на политиката на съседство. Ясно виждаме, че Мароко не е във възторг, че трябва да действа в същата политическа и финансова рамка, както и страните от Източна Европа. Виждаме ясно, че Русия, от една страна, иска съседски привилегии, а от друга, третира своите съседи като европейски империалисти. Във всеки случай ние безусловно я насърчаваме, като постоянно ѝ предлагаме изключително привилегирован статут, например в рамките на Партньорството за модернизация.

Следователно трябва да решим два въпроса – първо, процедурни изменения, и второ, политически промени – така че всеки да знае на какво се основава идеята за съседство. То заместител ли е на членството? Стъпка ли е към членство или обратно – стъпка към отслабване на политическите отношения между Европа и съседните ѝ страни?

Marie-Christine Vergiat, *от името на групата GUE/NGL.* – (FR) Г-н председател, оценката на изпълнението на Европейската политика на съседство не е изненадваща. Оценката е твърде положителна предвид опасенията на тези, които понастоящем ръководят Европа. Търговията се развива, така че най-важното се запазва.

При условие че оценката разкрива някои разочарования от социална гледна точка и от гледна точка на демокрацията и правата на човека, но само за да каже, че недостатъците в

тази област задържат икономическото развитие и – цитирам самата оценка на Комисията – че тя признава, че социалното сближаване създава по-добър климат за бизнеса.

Убедена съм, че никой тук не е шокиран от начина, по който решаваме проблемите. Аз лично считам, че това е много показателно за европейската интеграция, която Европейският съюз се стреми да наложи на непосредствените си съседи, тази Европа на двойните стандарти, в която нашите съграждани все по-трудно се припознават и от която все повече се отказват по време на избори, когато не прибегват до гласуване за екстремисти.

Да, оценката на политиката на съседство и партньорство се смекчава донякъде, щом видим, че тази политика води до подобрения за съответното население. Чашата не е нито наполовина празна, нито наполовина пълна, г-н член на Комисията. Везните са наклонени в погрешна посока.

Какъв е реалният прогрес от гледна точка на демокрацията и правата на човека? Идете и поговорете с хората, които живеят там и които се борят за демокрация в тези страни, и дори рискуват живота си.

Какъв прогрес има в Тунис в тази област? Как можем да предвиждаме по-тясно партньорство със страни, които открито нарушават демокрацията и правата на човека?

Същото важи и за Израел. Защо Европа не се възползва от специалните си отношения, от партньорството, и не използва цялото си влияние, за да накара Израел да спазва международните си задължения и да сложи край на окупацията на палестинските територии? Това продължава вече 45 години. Европейският съюз трябва да направи така, че гласът му да се чува.

Защо той не направи същото и с Мароко за решаване на проблема със Западна Сахара? И как Комисията се осмелява да предвижда по-тясно партньорство с Либия? Мисля, че знам отговора. Това е така, за да може тя да изпълнява ролята се на пазител на Европа. Съдбата на онези, които биват връщани обратно там, слабо Ви вълнува.

Скоро е 10 октомври, г-н член на Комисията. 10 октомври е Европейският ден срещу смъртното наказание. Бих искала днес да направя едно символично изявление: кога Европейският съюз ще престане да връща обратно мъже, жени, че дори и деца в страни, които все още прилагат смъртното наказание? Кога най-сетне ще изиска тези държави да ратифицират най-малкото Конвенцията за бежанците от 1951 г.? Кога най-после ще поиска от тези страни да наложат мораториум върху смъртното наказание?

Икономическите отношения с тези страни са важни, но те са толкова важни и за тях, колкото и за нас. Те трябва да служат на хората, а не на техните корумпирани правителства. Какъв образ на Европа изграждаме, когато постоянно поставяме приоритет върху икономически интереси и сигурността на Европа пред демокрацията и правата на човека?

Ако Европа не промени нагласата си в тази област, не трябва да се учудваме, ако универсалността на правата на човека все повече бива схващана като форма на неоколониализъм, като желание за налагане на т.нар. западен модел. Имаме нужда от по-добър образ на Европа. Политиката на съседство би могла да бъде инструмент за постигането му. Нещата не стоят обаче точно така и аз дълбоко съжалявам за това.

Derek Roland Clark, *от името на групата EFD.* – (EN) Г-н председател, какво си мисли членът на Комисията? Спала ли е Комисията през последните две години? Намираме се в период на икономически затруднения, въпреки това, което каза тази седмица г-н Ван Ромпбой. Милиони са без работа, някои от по-новите държави-членки все още не са получили

обещаните пакети финансова помощ, а Германия си позволява да подпомага гръцката икономика с милиарди евро.

Моето правителство в Обединеното кралство увеличава данъци, замразява отраслови плащания и пенсии, орязва социални разходи и същевременно ежедневно финансира това място с 45 млн. лири стерлинги. А сега вие искате да похарчите 1,1 млрд. евро от парите на намиращите се в силно затруднено положение европейски данъкоплатци за подпомагане на партньорски държави край границите на ЕС.

Това ли подразбирате, когато говорите за повече Европа или по този начин се опитвате да вкарате тези държави в ЕС? На мен ми звучи като изграждане на империя. В края на краищата самият Жозе Барозу го нарича империя. Казва ни се, че ЕС е длъжен да предотврати нови войни в Европа, но ако се запознаете с историята, ще установите, че войните са предизвиквани от строителите на империи. Сега вие я повтаряте. Никога ли не си вадите поука?

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Г-н председател, по мое мнение, ако сега започнат да се изразяват повече или по-малко открити съмнения в някои балкански държави относно перспективите за собственото им присъединяване, това ще демонстрира слабостта на Европейската политика за съседство, тъй като държавите от Западните Балкани, които имат европейска перспектива, и онези държави, за които преговорите за присъединяване вече са в ход, не са включени, разбира се, в политиката за съседство. Естествено ходът на преговорите за присъединяване, както знаем, силно зависи от постигане на критериите за присъединяване. Това е важно, особено като имаме предвид прибързаното разширяване, включващо България и Румъния.

Все пак мирът на прага на Европа без съмнение е по-важен за ЕС, отколкото мирът в далечен Афганистан. Според мен трябва все повече да съсредоточаваме усилията си върху нерешените конфликти в Европа, в които участват наши съседи, и по нашите граници.

В допълнение към мирните усилия на Балканите е важно също така да се подобрят отношенията с Русия. Това е друга страна, която не е включена в Европейската стратегия за съседство, въпреки че е важен стратегически партньор на Европа не само от гледна точка на енергийните доставки. Трябва да работим по нашите отношения с Русия сега, преди следващият газов спор или конкуренцията между „Набуко“ и „Южен поток“ в най-лошия случай да доведат до задълбочаване на разногласията. Нашата зависимост от руския газ ще остане за дълъг период от време. „Набуко“ и доставчиците от други страни вероятно само ще заменят една зависимост с друга. Това според мен няма да е добре.

При никакви обстоятелства политиката на съседство не трябва със създаването на зони за свободна търговия, като подготовка за приемане на достиженията на правото на Общността, да дегенерира до автоматична подготовка за присъединяване. Ето защо според мен трябва накрая да сложим край на преговорите за присъединяване на Турция, която не е европейска страна и ислямизацията на която ще продължи да ескалира след последните реформи на конституцията.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, тази тема е класически пример на съвпадение на регионалната и външната политика. В това отношение трябва да покажем необходимата гъвкавост, за да можем да осъществяваме регионална политика – включително с опита ни в регионалната политика в рамките на Европейския съюз – но като в същото време трябва да съчетае това с външнополитически идеи. Това не е агресивен акт срещу когото и да било, или въпрос на зони, в които търсим превъзходство, а класически пример на област, в която можем да разработим стратегия,

която приема, че пограничните региони винаги са били конфликтни зони, включително в рамките на Европейския съюз.

Ако успеем да се справим с проблемите на пограничните райони, така че да премахнем конфликтите между малцинствата, социалните и икономическите различия и така да направим промените по-приемливи, това ще допринесе в огромна степен за стабилизация от по-широка външнополитическа гледна точка. И ако като Европейски съюз постигнем по-тесни отношения с тези държави, според мен това ще бъде много важно.

Г-н член на Комисията, считам, че съществуват множество неща, които има нужда да усъвършенстваме – а именно да инкорпорираме по-добре политиката на съседство в една стратегическа концепция, а не да затъваме в технически подробности, и имам впечатлението, че това е целта на Вашата работа – различните възможности, в които трябва да отбележим напредък, можем да съчетаем в един конкретен подход. Ето защо бих искал да Ви приканя да разгледате това в по-широк контекст като стратегическа концепция и може би да я имате предвид във Вашия екип. Ще Ви окажем съдействие.

За всяка администрация е трудно прилагането на управленска гъвкавост, каквато в случая е нужна, доколкото това, което се прилага към една страна, не трябва да се прилага към следващата, и ако тук включим и Русия, ще трябва да открием гъвкаво решение на въпроса, което не може да се намери, ако използваме универсален метод. Но можете да разчитате на факта, че ние сме подготвени за това. Ако ни предоставите Вашата оценка, планирана за края на тази година, ние с радост ще прибавим нашите познания по време на някое изслушване или по друг начин, което да ни позволи да разработим обща стратегическа концепция на Съюза за благото на гражданите от двете страни на границите.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-н Фюле, съгласен съм с изказалите се преди мен колеги членове на ЕП, като г-н Врок, че трансграничното сътрудничество има значителен потенциал. Почти 15 години бях член на националния парламент от избирателен район, разположен на унгаро-сръбската граница, или, за да бъда точен, работата ми ме сближи с тази област. Знам от първа ръка, че трансграничното сътрудничество има голям потенциал. Налице е обаче основно противоречие, а именно, че въпреки членството на Унгария в ЕС регионалното сътрудничество в рамките на Европейския съюз дава много малки възможности за сътрудничество между Унгария и Войводина, една особена област на Сърбия. Налице е фундаментално противоречие, г-н член на Комисията, което се дискутира днес: такива държави като Сърбия, които биха искали да се присъединят към Европейския съюз, не могат вече да бъдат част от тази рамка, докато, от друга страна, за нас е извънредно важно да се сближим със Западните Балкани, да сътрудним с държавите от Западните Балкани, да улесним сътрудничеството между Румъния и нейните съседи от Западните Балкани, и между Унгария и нейния съсед от Западните Балкани – Сърбия. Следователно тук е налице приоритетен проблем и аз изцяло се съгласявам с г-н Врок, че стратегията на цялата политика трябва да бъде подложена на преглед. Като чех Вие познавате много добре централната част на Европа, Балканите и Източна Европа, нашите източни съседи. Тук има голям потенциал. Това е много важно за проблема с етническите малцинства, както отбеляза г-н Врок. Трансграничното сътрудничество не само е необходимо, то е единственият начин за решаване на определени проблеми на замърсяване на околната среда, и това важи за балтийските държави, страните по поречието на Дунав и от Черноморския регион. То е важно и за междуетническите отношения, например когато става въпрос за етнически малцинства, живеещи в различни държави. В случая с Унгария това включва например отношенията между 1 80 000 унгарци, живеещи в Украйна и Унгария, или отношенията между украинци, живеещи в Унгария и Украйна. Същото важи за Войводина и сърбите. Регионалното

сътрудничество има значителен потенциал да стабилизира региона, но ние все още не използваме добре тази възможност. Бих искал да помоля г-н Фюле – а аз имам пълно доверие в него – да подложи на преглед по-ранната концепция в този контекст и съм сигурен, че ще имаме доста по-добра политика на съседство в бъдеще, която ще съдейства по-добре на интересите на Европейския съюз.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Г-н председател, г-н член на Комисията, програмите за трансгранично сътрудничество са и ще бъдат абсолютно решаващи за по-доброто и по-тясно сътрудничество в пограничните региони на ЕС. Управлението на тези програми обаче в рамките на външните отношения се оказва проблематично, а и не винаги се отчитат конкретните особености на трансграничното сътрудничество. Вероятно си струва да се обмисли дали управлението им не би могло, във връзка с бъдещите финансови рамки, да се прехвърли например към Генерална дирекция „Регионална политика“ на Комисията, като се приложат, да кажем, ефективните програмни принципи на комисията по регионално развитие на Европейския парламент.

Русия се разглежда като равностоен партньор в тези програми по ЕИСП. Към момента, доколкото знаем, Русия е единствената държава, която не е член на Комитета за подпомагане на развитието, чиито програми все още се управляват от Службата за сътрудничество EuropeAid. Въпросът е дали тя има достатъчен опит в европейското регионално сътрудничество?

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Европейският инструмент за съседство и партньорство, в това число и програмата му за трансгранично сътрудничество, е много важна инициатива на Общността, в която се съчетават характеристиките на международното и междурегионалното сътрудничество. Той заслужава нашата постоянна подкрепа, тъй като дава възможност за сближаване на регионите, разположени в близост да най-външните граници на Европейския съюз. Предпоставка за това е опростяване на процедурите на инструмента и определянето на ясни и разбираеми правила за функционирането му.

Добре е, че по-голяма част от ресурсите, предоставяни в рамките на инструмента, са предназначени за сътрудничество в Европа, т.е. Украйна и Беларус. В този смисъл трябва да продължим да упражняваме натиск върху органите в Беларус, така че най-накрая те да обърнат внимание на гражданите, които изискват плурализъм и демокрация. Позитивни сигнали относно готовността на режима да извърши реформи ще позволят цялостното оползотворяване на 228 млн. евро, предвидени в споразумението, и също така пълноценно участие на Беларус във всички аспекти на сътрудничеството в рамките на Източното партньорство. Но ако режимът на г-н Лукашенко не е готов за сътрудничество, трябва да предвидим възможност за прехвърляне на тези ресурси за регионално сътрудничество с Украйна.

László Surján (PPE). – (HU) Г-н председател, г-н Фюле, членът на Комисията заяви, че основни национални интереси пречат на развитието на желаното сътрудничество с определени държави. Приемам, че би могло да има такива интереси, но считам, че правителствата, които са за конфронтация вместо за сътрудничество, разбират погрешно своите основни национални интереси. Подобно разбиране за ролята на държавата очевидно противоречи на интересите на гражданите от двете страни на границата, които със сигурност са за сътрудничество.

Да си спомним Жан Моне с често цитираната мисъл, че ние изграждаме съюз между хората, не между държавите. Това е посоката, която трябва да следваме. Нещо повече, положението се усложнява още от факта, че голям брой от европейските граждани живеят отвъд нашите

граници, т.е. отвъд външните граници на Европейския съюз, например в Молдова. Няма съмнение, че сътрудничеството между Румъния и Молдова е крайно необходимо и ще допринесе също така и за подобряване на отношенията между двете държави.

Г-н член на Комисията, не съм убеден, че само тези погрешно разбирани правителствени и политически фактори са пречка за пълното и хармонизирано използване на мярката. Считаю, че административната страна също подлежи на задълбочен преглед и че в тази област също трябва да се постигне напредък. Очакваме този преглед от Комисията и ще бъде извънредно важно да се види ефективността на тази програма. Ние харчим пари на европейските граждани и можем да ги харчим само с ясното съзнание, че програмите са ефективни и носят резултати. Това е много важен проблем. Когато става въпрос за трансгранично сътрудничество, посланието, което изпращаме към онези, които живеят отвъд границите ни, не е, че искаме да го интегрираме в една империя. Всъщност нашето послание е, че по един или друг начин сме тясно свързани, че границата между нас не е един вид китайска стена и че за техния живот също може да има полза от взаимното сътрудничество.

Очевидно ние никога не сме фиксирали външните граници на Европейския съюз, което на теория означава, че вратата е отворена. Ясно е, че тя не е отворена за целия свят, но тук имаме предвид само конкретни случаи, хора и семейства, свързани чрез историята. Границите значително се промениха през XX век. На словашката граница с Украйна има село, разделено на две, защото там пехотните войски на Сталин са прокарали границата. При подобно тежко историческо наследство е жизненоважно тази програма на Европейския съюз да насърчава ефективно интересите на гражданите и да води до резултати.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Г-н председател, както вече беше споменато, Русия предпочете да не участва в сътрудничеството в контекста на европейската политика на съседство, вероятно защото тя не се чувства третирана по достатъчно почиттелен начин. Вместо това ние развихме това стратегическо партньорство, което, за съжаление, не работи съвсем по начина, по който би трябвало. Г-н Фюле спомена по-рано, че възнамеряваме да съкратим средствата по програмата за Балтийско море и аз предполагам, че това е пряка последица от неспособността ни да задействаме проектите с Русия. Това е крайно обезпокоително.

Да се сътрудничи с Русия не е лесно – идвам от Финландия и съм наясно с това. То обаче е възможно, ако се отнасяме към Русия по подходящ начин, с други думи с уважение, и ако осъзнаем, че руската култура е малко-по-различна от нашата. Ще се осмеля да намекна, че има широко поле за подобряване на познаването на Русия и подхода към нея от страна на Комисията. Абсолютно необходимо е да отгласнем от мъртвата точка сътрудничеството с Русия. Нека само погледнем на стратегията за Балтийско море, където позицията на Русия по един или друг начин е от изключителна важност. Очаквам някои добри инициативи от Комисията в тази насока.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) И досега Източното партньорство остава първата и единствена политическа инициатива на моята страна, Полша, която е възприета от Брюксел и цялата Европейска общност. Политическият ѝ смисъл е в привличане на шест постсъветски държави в ЕС. В учредителните документи на програмата не се споменава, но е известно, че за това става въпрос.

Планът дойде в подходящо време. Двете кризи, преди всичко грузинската криза, след това газовата криза между Русия и Украйна, ясно показаха на лидерите на ЕС, че си струва да проявят интерес към тази част от Европа, която се намира на изток от Съюза. През декември Комисията разпредели 600 млн. евро за тази цел. Днес обаче ентузиазмът спада и дори в

този Парламент се повдигат въпроси относно смисъла на Източното партньорство. Представителят на германските социалисти заяви, че тъй като германците предоставят милиарди евро на Гърция, няма смисъл от програма за подкрепа на постсъветските държави. Все едно да се чудим дали да обуем обувки или чорапи. Погрешен избор между две възможности – нуждаем се и двете.

Европа не е само бизнес, обмен на капитали или междуотраслови потоци. Тя означава също и любов към свободата. Европа дължи на постсъветските държави, които бяха зад желязната завеса 50 години, съдействие по пътя към свободата и цивилизацията и Източното партньорство трябва да постигне именно това. Ето защо предвид възникващите трудности и конкретни съмнения във връзка с липсата на процедурна гъвкавост и проблемите при осъществяване на конкретните проекти ние трябва да обмислим сериозно преразглеждането на този инструмент, така че красивите думи, записани върху хартията, да се изразят в реални действия, защото действително си струва да се предприемат подобни действия.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Благодаря Ви за великодушието, г-н председател. Някой беше казал, че границите са рани, нанесени от историята. Въпреки това границите са необходими. Всяко нещо има граници и естествено, че и Европейският съюз трябва да има граници. Бях главен застъпник на разширяването и все още съм. Югоизточна Европа трябва да се интегрира в Европейския съюз колкото е възможно по-скоро. Но все някога на този процес трябва да се сложи край. Трябва да определим необходимите граници по колкото може по-толерантен и конструктивен начин. Границите не бива да са резки и не трябва да разделят хората. Вместо това те могат до свързват хората, ако са структурирани по един постъпателен и разумен начин. Това е задачата на политиката на съседство, така както я разбирам аз, както в Средиземноморието, така и на Изток.

Все пак аз съм много доволен, че след срещата на високо равнище, проведена в Прага – един успех за чешкото председателство, макар иначе срещата да беше много бурна – беше прокарано реално разграничение между политиката по отношение на Средиземноморието и тази по отношение на източните ни съседи. Това е отдавнашно изискване, което ние тук, в Парламента, и аз също непрекъснато сме отправяли. Считаме, че това е стъпка в правилната посока, тъй като специфичните проблеми трябва се уреждат по специфичен начин.

Ето защо тези три форми на сътрудничество – сътрудничеството с Русия, преференциалното сътрудничество с нашите източни съседи и специалното сътрудничество със средиземноморския регион – трябва да се разглеждат като отделни инструменти с една и съща цел. Ако трябва да се постави въпросът, кой трябва да има грижата за тези инструменти, отговорът е, че Комисията и Парламентът носят отговорност за тях, с други думи, реалните институции на Общността и в частност членът на Комисията Фюле, който по мое мнение върши чудесна работа в това отношение.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, като бивш докладчик за Европейската политика за съседство в последния Парламент, бих искал да кажа на члена на Комисията Фюле, че оставам скептичен относно това, дали някой може да съчетае на практика Мароко и Молдова в една политическа рамка. До известна степен развитието на Източното партньорство и Евро-средиземноморското партньорство/Барселонският процес отразяват моите опасения.

Разбира се, още се надявам, че един ден Украйна, Молдова и една демократична Беларус вероятно ще се присъединят към Европейския съюз. Въпреки това съм съгласен, че е нужно по-голямо трансгранично финансиране в рамките на ЕИСП с оглед възможността за приемливо решение на тлеещите конфликти от Приднестровието до Нагорни Карабах –

регион, който ме интересува особено и който никога не е получавал финансиране от Комисията. В момента има реален риск от ескалация на напрежението и от избухване на нов военен конфликт между Армения и Азербайджан за Нагорни Карабах, особено тъй като Азербайджан сега е пълен с петродолари.

В южното измерение разрешаването на въпроса със Западна Сахара и борбата с религиозния фундаментализъм, особено в светски държави като Египет и Тунис, би могло също да бъде приоритетна за трансграничното сътрудничество област. За съжаление, за повечето страни в рамките на Европейската политика на съседство всичко се свежда до двустранните отношения с Брюксел с малък или никакъв реален интерес към регионалната интеграция или трансграничното сътрудничество между самите тях.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Добросъседските отношения са основата на достойното съвместно съществуване на нациите. Финансовите ресурси, инвестирани в подобряване на отношенията между нациите и съседните държави, водят до по-добро съвместно съществуване, спокойствие и мир в регионите, и – когато са правилно използвани – до икономически растеж, стимулиран от по-високото доверие в добросъседските отношения и по-тясно сътрудничество при съвместни проекти.

Формите за подкрепа на трансграничното сътрудничество, или Европейският инструмент за съседство и партньорство, трябва да бъдат гъвкави, за да отразяват европейската политика в дадена област или регион. От гледна точка на прилагането е важно да се опрости колкото е възможно повече процесът на подготовка и осъществяване на отделните проекти, което ще ни даде възможност оперативно да оценяваме фактическите изгоди от използването на ресурсите, които се отпускат на всяка фаза. Ние определено не можем да наложим един универсален модел за множество различни проекти от Балтийско море до Средиземноморието, така че системата трябва да бъде в състояние на известна отвореност към конкретните нужди на конкретните форми на сътрудничеството в даден регион.

След точната оценка на досегашния опит, нека не се страхуваме да продължим нататък и да подобрим съществуващите механизми. Всички ние ще Ви подкрепим, г-н член на Комисията.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Бих искала да използвам случая да спомена съвместната програма за действие Румъния – Украйна – Република Молдова, 2007–2013 г. Финансирането на тази програма беше предоставено от ЕС чрез Европейския инструмент за съседство и партньорство. Представените от Общинския съвет на Кишинев три проекта, в това число за улично осветление, използване на възобновяеми енергийни източници и екологично възстановяване, преминаха първата фаза на процедурата на одобряване едва след година, което извежда на преден план проблема за прекомерната бюрокрация.

Въпреки че има напредък, са необходими допълнителни мерки. Според мен това, което се изисква, е да се опростят процедурите за достъп до европейските фондове, да се разширят сферите, където са приложими програми за трансгранично сътрудничество, и да се ограничат сроковете за разглеждане на проектите. Ето защо считам, че в бъдеще прилагането на Европейския инструмент за съседство и партньорство в областта на трансграничното сътрудничество трябва да се основава на принципите за ефективност и съгласуваност.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Г-н член на Комисията, считам, че разширяването на Съюза на Изток, за което знам, че имате отличен усет и разбиране, е едно от най-важните задължения на Европейския съюз. Причината е, че то е свързано не само с нашето морално задължение, но и с нашия политически интерес и защото разширяването на областта на

политическа стабилност, икономическа стабилност и политическа прозрачност на Изток е в наш интерес, имам предвид в интерес на онези, които вече са членове на Европейския съюз.

На практика разширяването на Европейския съюз чрез включване на държави като демократична Беларус, Украйна и Молдова, както вече беше обсъдено тук, но също и Грузия, и другите държави от постсъветската зона, е в интерес на целия Европейски съюз и в интерес на онези страни, които понастоящем са извън него. Считаю, че всички политически партии в този Парламент ще Ви подкрепят, ако доведете колкото може по-бързо и по-ефективно интеграцията докрай.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, след последната смяна на правителството в Киев, Украйна, забелязах и отблизо наблюдавах засилващо се присъствие на руските и украинските тайни служби и дори някаква взаимовръзка.

Украйна се намира между Европейския съюз и Русия. Исторически, силното руско влияние в Украйна е очевидно, но забелязвайки подобно развитие, се питам – и това е моят въпрос към Вас – в каква степен Европейската политика за съседство се натъква на трудности поради засилването на руското влияние в Киев и Украйна. Това особено важи за по-западно ориентираните сили в Украйна.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Трансграничното сътрудничество е едно от най-важните средства за създаване на обединена, разширена Европа, без никакви разделителни линии. Важна роля играят също съвместните програми за действие, Европейският инструмент за съседство и партньорство и Програмата за трансгранично сътрудничество Румъния–Украйна–Молдова, 2007–2012 г., на разположение на която са повече от 126 млн. евро.

Като държава-членка Румъния помага за осъществяване на тази програма, сътрудничейки си с двете страни от Източното партньорство. Това дава възможност финансирането да се предоставя за конкретни мерки, насочени към постигане целите на Европейската политика за съседство. Изпълнението на програмата, което все още е доста труден процес, се подпомага от влизането в сила на споразумението за местния граничен трафик между Румъния и Република Молдова. Същите облекчения могат да бъдат установени и чрез подобно споразумение между Румъния и Украйна.

Освен това напредъкът в управлението на източната граница подпомага подготовката на Румъния за предстоящото ѝ присъединяване към Шенгенското пространство. Не на последно място Стратегията за региона на река Дунав, разработвана от ЕС, може да даде нов тласък за трансграничното сътрудничество с Република Молдова и Украйна. Това е пример как регионалната политика и външната политика отлично могат взаимно да се допълват и винаги да водят до положителни резултати.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, ако искате да разберете какво някой замисля в действителност, трябва да чуете какво той *не* възнамерява да прави.

Когато Европейският съюз описва политиката си на съседство, звучи като възрастен мъж със съмнителна репутация, с торба, пълна с лакомства в ръката, който обяснява колко невинни са неговите мотиви. Европейската политика за съседство *няма* нищо общо с членство в Европейския съюз – така се казва в нея. Но ние имаме някои лакомства, като планове за действие, за икономическо и социално сътрудничество и развитие, които допринасят за устойчив растеж в партньорските държави.

Трябва да се подчертае, че мотивите на Европейския съюз са безукорни и са толкова невинни, колкото и тези на възрастния мъж със съмнителна репутация. Той не желае да завоюва съседни държави за укорими цели, той само желае да говори за споделени ценности. В английското право това се нарича „сприятеляване“ с деца с цел сексуална злоупотреба.

Имам един съвет към съседните държави: не говорете с непознати, които носят лакомства. Пазете достойнството на вашия суверенитет и не допускайте да извършите предателство към страната си, подкупвани от хора дори с най-чисти мотиви.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Rainer WIELAND

Заместник-председател

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) В началото бих искал да благодаря на г-н члена на Комисията за неговото много съдържателно представяне и да изразя убедеността си, че не само анализът, подготвен от Комисията и отразяващ опита, натрупан в периода 2007–2009 г., но и днешното обсъждане ще допринесат за подобреното изпълнение на стратегическите цели на трансграничното сътрудничество в рамката на Европейския инструмент за съседство и партньорство. Няма да засягам процедурни промени и защо е жизненоважно те да бъдат опростени, тъй като поне трима оратори преди мен говориха по този въпрос. И все пак, като имаме предвид факта, че значим фактор за правилната експлоатация на европейските ресурси е създаването на подходяща административна дееспособност както на регионално, така и на местно ниво, искам да попитам как Комисията планира да подкрепя сътрудничеството на регионални и местни независими управленски органи в Европейския съюз с техните партньори в рамката на Европейския инструмент за съседство и партньорство, и по-специално със страните от Източното партньорство.

Второ, тъй като целите на трансграничното сътрудничество, както са представени от Комисията, са дългосрочни, аз искам да попитам как тази програма би способствала за увеличаване на мобилността на младежта. Доколкото знам, това е един от приоритетите на проектобюджета за следващите години и е ефективен път за по-тясно сътрудничество между Европейския съюз и тези съседни държави.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Европейският парламент постоянно воюва за увеличаване на финансовия пакет на Европейския инструмент за съседство и партньорство. Има обаче пречки за неговото осъществяване, дължащи се на усложнени процедури и липса на гъвкавост в разпоредбите относно прилагането на Европейския инструмент за съседство и партньорство, които възпрепятстват възможността да се правят искания за предложения. Призовавам Комисията да предостави широкообхватна помощ на страните, които не успяха да усвоят бюджета, отпуснат чрез този инструмент, и да повтори тази месечна инициатива.

Свършено необходимо е бюджетните средства, заделени за този инструмент и все още неизползвани, да бъдат прехвърлени в друга програма за трансгранично сътрудничество. Естествено, трябва да се избягва двойното финансиране по програмите за трансгранично сътрудничество и по другите програми, свързани с Европейския инструмент за съседство и партньорство.

В заключение, изразявам благодарността към г-н члена на Комисията за усилията, които вложи във връзка с отношенията на ЕС с Република Молдова.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, ще се съгласите, убеден съм, че по своя мащаб и значимост Украйна е най-важната сред държавите, към които е насочена нашата политика на съседство, и съм много разтревожен да видя развитието

на политическото положение там през последните месеци – това наистина е крачка назад, висока степен на ресъветизация. Миналата седмица, когато г-н Янукович беше в Брюксел, значителните безпокойства, които наистина се налагаше да изразим относно процесите там, не бяха отразени по никакъв начин в публичните изявления, доколкото съм запознат.

Става въпрос за местните изборителни закони, които са манипулирани така, че политическият плурализъм вече не е гарантиран. Партиите, които се регистрират по новия закон, не получават разрешения. Тайните служби влизат в старата си отблъскваща роля. Действително съм обезпокоен и смятам, че устните изявления, направени от сегашното правителство във връзка с Европа, наистина са само думи и не отразяват реалността. Какво възнамерявате да сторите, така че да отправите ясно послание към Украйна?

(Ръкопляскания)

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, уважаеми членове на ЕП, не за първи път се обръщам към вас, но за първи път към мен бяха отправени много въпроси, които всъщност надхвърлят рамката на първоначалния въпрос. Приветствам това и се надявам да мога да дам обяснения.

Връщайки се към първоначалните въпроси, с които започнахме нашето обсъждане, напълно съм съгласен с членовете на Парламента, които смятат, че трансграничното сътрудничество е път за заличаване на границите, доколкото е възможно, особено когато говорим за контактите между народите. Времето на стените принадлежи на миналото и програмите за трансгранично сътрудничество имат голям принос за това.

Позволете ми да набележа стъпките в хронологичен ред. Вече споменах в изявлението си, че Комисията е в процес на предприемане на средносрочен преглед на програмите за трансгранично сътрудничество; той ще бъде готов през декември 2010 г. Що се отнася до регламента относно Европейския инструмент за съседство и партньорство (ЕИСП), той беше разгледан в средносрочния му преглед през 2009 г. Разпределението на всички финансови средства ще бъде изяснено към края на тази година и ще поставим за обсъждане законодателни предложения относно т.нар. ЕИСП II към края на следващата година, значи вече гледаме към 2013 г.

По един свързан с това въпрос – по въпроса за фондовете и за Русия – мога да кажа, че не закъсняваме, като се имат предвид трудностите, които споменах. Не закъсняваме по отношение на фондовете на ЕС. Има малко забавяне при допълнителните средства за Русия, което се дължи на някои технически въпроси от тяхна страна, но те следва да се изяснят скоро.

Г-н Вгок е свършено прав за това, как следва да се съчетават регионалната политика на ЕС и териториалното сътрудничество по външните граници на ЕС; по-добре не би могло да се каже. Нашите инструменти целят да улеснят колкото е възможно това сътрудничество, като обединяват региони в държавите-членки на ЕС и в страните, които са наши партньори. По този въпрос аз твърдо смятам, че нашето обсъждане днес няма да бъде възприето като изолирано, а, надявам се, ще създаде импулс за по-тясно взаимодействие с мнозина от вас. Слушал съм много представители с голям опит в тази област и затова съм готов да използвам всички канали за комуникация, които имаме на разположение – а при творчески подход може да се добавят и някои неофициални канали – така че да сме в състояние да оползотворим възможно най-добре техния опит, защото е важно този конкретен въпрос от програмите за трансгранично сътрудничество да издържи проверката на действителността.

Важно е и въпросът с политиката на съседство също да издържи проверката на действителността и приветствам факта, че мнозина от вас повдигнаха този въпрос. Вие знаете, че съвместно с върховния представител на Съюза и заместник-председател на Комисията, г-жа Кати Аштън, наистина започнахме процеса на преглед на нашата политика на съседство. Последният пакет за съседството, който представихме през пролетта, засягаше извършеното не само през миналата година, а в течение на петте години.

С Кати Аштън сме на мнение, че това е отлична основа за разглеждане на редица въпроси: правилна ли е нашата политика? В правилна посока ли вървим? Нашите партньори приемат ли като своя тази политика? Имаме ли правилните инструменти? Имаме ли необходимите ресурси? Включително въпросите: още ли говорим за политиката на съседство от гледна точка на инструментите и дефинираме ли целта на политиката на съседство като осигуряваща мир, стабилност и просперитет по границите на Европейския съюз?

Не следва ли също да започнем поне да обсъждаме въпросите: има ли заключителна фаза тази политика? Има ли крайна цел, която бихме могли да дефинираме? Има ли нещо, което може да я направи по-привлекателна за нашите партньори, за да работят и да си партнират с нас? Това са въпросите, които започнахме да задаваме на държавите-членки, на партньорските държави, на центрове за анализ и организации на гражданското общество, а също и на вас, разбира се. Сега работим с председателя на комисията по външни работи, за да намерим подходящи дати и подходящо време. И по този конкретен въпрос също търся начини да осъществявам неформални контакти с вас, защото въпросът е много важен и аз силно се надявам, че с представянето на нов пакет за съседството през пролетта на следващата година ще бъдем готови да споделим с нашите партньори и с останалия свят резултатите от нашата политика на преглед.

Политиката на прегледа няма да се съсредоточи само върху трите стълба, както ги знаем днес: политическо асоцииране, икономическа интеграция и въпроса с мобилността. Ние ще съсредоточим по-определено вниманието си върху това, как нашите ценности трябва да бъдат отразени в новата политика, как да засилим аргументацията си относно основните права и свободи – не само в някои части от съседните ни страни, но и трансгранично. Освен това имаме да обсъждаме някои конкретни въпроси със страни като Украйна и Тунис, и някои други. Но това е ангажимент, който ще ни заведе на масата на преговорите, и нашата помощ, а и нашата настойчивост по тези въпроси ще помогнат на държавите да достигнат подходящо равнище.

Що се отнася до конкретния въпрос за Русия и Украйна, поставен от уважаемия член на ЕП г-н Belder, бих искал само да добавя, че силно се надявам нашето сътрудничество с партньорите, и по-конкретно с Украйна, да не бъде основано на състезание с която и да е трета страна и че това ще бъде не игра, в която всички губят, а игра, в която всички печелят и която ще подобри положението в региона като цяло.

Сигурен съм, че не успях да засегна всички ваши въпроси, но ще ги имам предвид в хода на прегледа на политиката на програмите за трансгранично сътрудничество, а също така ще намеря начин да им отговоря в писмена форма, защото знам, че са важни и че следва да ги засегнем пак в рамката на процеса на преглед.

Позволете ми да дам отговор на още един конкретен въпрос, засягащ идеята за преместването на тези програми от Генерална дирекция „Външни отношения“ към Генерална дирекция „Регионална политика“. Мисля, че това няма да бъде разрешение за предизвикателствата, които споменах в началото. Напротив, това би означавало външнополитическите аспекти

– които няма как да не съществуват – да бъдат пренебрегвани, а аз съм сигурен, че имаме силна воля да усъвършенстваме програмите в сегашната рамка.

И така, позволете ми да ви благодаря много за обсъждането точно на този въпрос. Благодаря ви много за редицата добри идеи, които ще подедем отново с вас в процеса на преглед на политиката на съседство.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Dominique Baudis (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Трансграничното сътрудничество е от съществено значение за съседните ни държави. Как е възможно да имаме процъфтяваща и устойчива икономика, ако границите са затворени? То позволява по-голяма сигурност на границите и интелигентно управление на миграционните потоци. Някои от нашите съседни региони обаче, например Магреба, не знаят как да работят заедно. В повечето случаи, когато трансграничното сътрудничество сред нашите съседи е в застой, има нерешен конфликт с дълга предистория. Очевидно е, че най-важно е да дадем на нашите съседи ресурсите, необходими за сътрудничество. За да може обаче разпределените бюджетни средства наистина да бъдат полезни, необходимо е Европейският съюз, с други думи Вие, г-н Фюле, и особено баронеса Аштън, да присъствате на политическата сцена. Европейският съюз трябва да бъде в позиция да оказва влияние, да бъде чуван и уважаван. Иначе Средиземноморският съюз е осъден на неуспех. Освен това Европейският инструмент за съседство и партньорство произвежда множество документи и в резултат страда от своята усложненост и дори обърканост. Парламентът почти няма право да разглежда документите за стратегията и националните индикативни програми. Към нас трябва по-често да се обръщат за консултации, ние трябва да бъдем по-добре информирани, а процедурата трябва да бъде опростена.

3. Внос в ЕС на стоки, произведени в китайски трудови лагери (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е изявление на Комисията относно вноса в ЕС на стоки, произведени в китайски трудови лагери.

Щефан Фюле, *член на Комисията.* – (EN) Г-н председател, уважаеми членове на Европейския парламент, поставеният въпрос действително засяга основни права на човека, които са основни ценности на Европейския съюз и са също така от централно значение за външните действия на Съюза.

Мога да ви уверя в основополагащата привързаност на Комисията към правата на човека, както и към основните конвенции на Международната организация на труда, включително тази относно принудителния труд. В същото време всички вие знаете колко деликатен е този въпрос в контекста на нашите отношения с Китай.

Комисията е напълно съгласна с Европейския парламент, че системата на китайските трудови лагери е напълно несъвместима с всеобщо приетите схващания за правата на човека, както и с амбициите на Китай да се превърне в модерно и развито общество. Поддържането на тази система е също така напълно несъвместимо със заявения ангажимент на Китай да ратифицира Международното споразумение за граждански и политически права, подписано преди дванадесет години.

Действително Европейският съюз е изправен пред проблема, че произведените в китайските трудови лагери стоки при условията, които ние заклеяваме, всъщност могат да бъдат

вносяни в Европейския съюз. Извънредно трудно е обаче да се установи с точност дали — и кои — стоки, внасяни от Китай в Европейския съюз, са били произведени в трудови лагери.

В отговор на предходни запитвания от Европейския парламент и от организации на гражданското общество през последните години Европейският съюз нееднократно е поставял този въпрос пред Китай, по-специално в контекста на провеждания два пъти годишно диалог по правата на човека.

В този контекст Европейският съюз е подчертавал, че системата на трудови лагери нарушава редица членове от Международното споразумение за граждански и политически права, по-специално член 8, който забранява принудителна или задължителна работа, и член 9, който подчертава, че никой не може да бъде лишаван от свобода без съответен съдебен процес.

До днес Европейският съюз е предпочитал да възприема подход на позитивна ангажираност с Китай, вместо да използва забрана за внос. Трябва обаче да признаем, че този подход има своите ограничения, тъй като до днес той не е довел до съществени промени в китайската политика по отношение на трудовите лагери.

Също така трябва да признаем, че Китай не е единствената страна, в която въпросът за затворническия труд е повод за безпокойство. Така Комисията е готова да преразгледа въпроса за най-ефективния начин за упражняване на натиск върху държави, които използват затворнически труд в нарушение на основните принципи на правата на човека и на конвенциите на Международната организация на труда. Това обаче трябва да се извърши в рамките на хоризонтален подход и да не се ограничава единствено до Китай.

Ние приветстваме становищата на Парламента по този въпрос и ще ви информираме за развитието по него.

Michael Gahler, *от името на групата PPE.* — (DE) Г-н председател, по случайност провеждаме това разискване по време на същата месечна сесия, както и разискването относно бъдещата среща на високо равнище ЕС-Китай. Въпросът за трудовите лагери в Китай има последици както за търговската политика, така и за политиката в областта на правата на човека. Тук бих искал да се спра на аспектите, свързани с правата на човека.

Затворниците в китайските трудови лагери са принуждавани да работят с циничното мото „Реформа чрез труд“. Тази огромна мрежа от лагери за принудителен труд нарушава основни права на човека. Затворническите условия са ужасни и неприемливи за европейските партньори на Китай. Те крещящо нарушават всеобщите права на човека, които Китайската народна република се ангажира да спазва преди 12 години, когато ратифицира Международното споразумение за граждански и политически права.

В миналото Европейският парламент нееднократно е заклеявявал системата на трудовите лагери. Има обаче нещо, което трябва да отбележим: имената на затворническите трудови лагери са имена на търговски предприятия, които съвсем приличат на обикновени такива и по този начин се стремят да прикрият истинското естество на своите продукти, произведени с принудителен труд. САЩ въведоха законова забрана за внос на произведения в затвори стоки и държат пазара си затворен за тези така наречени „предприятия“. Ние все още не сме въвели такава забрана. Г-н член на Комисията, Вие казахте, че е трудно да се определи произходът на стоките. Ние знаем имената на тези предприятия, които всъщност са затвори. САЩ вече имат конкретен опит във връзка с изключването на тези стоки от пазара. Въпросът е дали сте готови да вземете под внимание тези списъци на фирми и да започнете конкретни дискусии със САЩ какво може да се направи по този въпрос?

Ще настоява ли сега Европейският съюз Китай да предприеме бързи действия, за да разреши на специалния докладчик на ООН за изтезанията да посещава избрани от него затвори, по-специално в Синдзян и в Тибет?

Karin Kadenbach, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, бих искала да започна изказването си с това, че групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент е силно заинтересувана от конструктивни взаимоотношения с Китайската народна република. Вашият отговор днес обаче малко ме разочарова, тъй като в него нямаше нищо конкретно. Всъщност всичко, което направихте, е да привлечете вниманието към настоящото положение, опитвайки се да се прикриете с факта, че въпросът е труден. Това оправдание не е приемливо, след като други държави, като например САЩ, както току-що чухме, вече са успели да намерят много ясни решения.

Положителният търговски баланс с Китай — нещо, което бих приветствала от името на всички нас — не може да бъде оправдание, за да си затваряме очите пред сериозни нарушения на правата на човека. Сигурна съм, че Китай и неговите представители полагат много усилия за справяне с много трудното положение в Китай — бум и растеж на икономиката по крайбрежието и в големите градове и нарастваща бедност в селските местности — което води до абсолютен дисбаланс в социалните структури на страната. Това обаче не може да ни оправдае да не полагаме всички възможни усилия за възпрепятстване на вноса на тези стоки в Европа, бил той умишлен или неумишлен. На наше разположение са широк спектър от мерки; можем да направим така, че предприятията в Европа да знаят за проблемните стоки. Имената на тези предприятия, функциониращи като прикритие, които търгуват с произведени в трудови лагери стоки, са известни. Известни са ни и доставчиците. За нас в Европа няма особена полза от това, че повечето от нашите предприятия дават прекрасен пример, като се ангажират да спазват правата на човека, ако не правим нищо, за да им помагаме да спазват този техен ангажимент.

Гледам на себе си и като на представител на потребителите, които искат да са сигурни, че когато купуват стоки с произход от Китай, тези стоки не са произведени с принудителен труд. Вече имаме нараснала осведоменост за стоките, произвеждани с детски труд. В това отношение беше постигнато много. Очаквам от Комисията да направи конкретни предложения, като например за знакове за качество. Искам да бъде наложена забрана на стоки, чийто произход от тези източници може да бъде доказан, а също така да бъде воден постоянен, конструктивен и ефективен диалог с Китай. Смятам, че от страна на китайското правителство е налице желание за продължаване на този диалог. Китай също така е заинтересуван от подобряване на своя рейтинг по отношение на правата на човека. Нека се опитаме да постигнем това с диалог, но не бива да си затваряме очите пред нарушенията на правата на човека само защото търговските взаимоотношения са толкова важни.

Charles Goerens, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, според преценките на НПО съществуват повече от хиляда лагера и между 3 и 5 милиона затворници, почти всички от които са обвинени в застрашаване на сигурността на държавата и предполагаем трафик на органи. Дори и този списък да не е изчерпателен, той все едно е крайно обезпокоителен. Лагерите за принудителен труд в Китай са позорни.

Реакцията на международната общност обаче все още е много съдържана. Ние всъщност очакваме от Европейския съюз да ни съобщи, че предприема стъпки – разбира се, премерени, но стъпки – които все пак могат да доведат до това, всички търговски партньори на Китай

да заемат единна позиция с оглед получаването на действителни отстъпки от него. Били са създавани работни групи за доста по-незначителни проблеми.

Marek Henryk Migalski, *от името на групата ECR.* – (PL) Г-н член на Комисията, аз също бих искал да се присъединя към онези, които намират вашето изказване за разочаровашо, тъй като този въпрос би трябвало да бъде ключов за нас. В тези лагери са затворени около 7 милиона души. Тези хора много често са жертви на репресии вследствие на техните религиозни или политически схващания. Нашата морална и политическа отговорност трябва да бъде да противодействаме на това.

Действително е трудно да се избегне усещането, че тази затворническа система напомня на съветския Гулаг, а дори и името ѝ припомня с особена сила прочутия надпис на входа на германския нацистки концентрационен лагер Аушвиц-Биркенау: „Arbeit macht frei“, тъй като „laogai“ означава „усъвършенстване чрез труд“. Така че ние не можем просто да пренебрегваме това и този въпрос трябва категорично да бъде ключов във всяка една дискусия между Европейския съюз и Китай, а също така, според моето виждане, във всяка дискусия между държава-членка и Китай. Това е ключов въпрос и аз бих призовал г-н члена на Комисията той да бъде включван в дневния ред на всяка среща с китайските органи.

Marie-Christine Vergiat, *от името на групата GUE/NGL.* – (FR) Г-н председател, всички знаем какво е положението с демокрацията и правата на човека в Китай. Преди малко говорихме за европейската политика на съседство. Има нещо общо между двата въпроса: в тях преобладава икономическият реализъм.

В очите на управляващите в Европа Китай е на първо място и преди всичко голям пазар. Затова не бивало да притесняваме китайските власти, да не би да затворят границите си за нас. Няма значение, че там все още съществува същото равнище на политическа репресия. Лично аз не съм забравила жертвите от площада „Тянанмън“. Не съм забравила всички онези, които гният по затворите, в трудовите лагери или дори са платили с живота си своята борба за демокрация и права на човека.

Действително системата на трудовите лагери е ужасяващ символ на онова, което става днес в Китай. Вие за пореден път ни повторихте, че правата на човека са важни за Комисията. Така че, г-н член на Комисията, не се крийте зад технически доводи. Спрете да се задоволявате с разговори с китайското правителство. Вие много добре знаете как то приема вашите думи. За тях дискусиите по този въпрос са нещо, което трябва да изтърпят.

Първоначалното Ви изказване в много малка степен предложи отговори на въпросите, поставени от моите колеги. Вие всъщност не казахте нищо конкретно и няма защо да се криете зад факта, че трудови лагери съществуват и в други страни. Казвате ни, че Китай се модернизира; аз бих ви отвърнала: зависи за кого.

В никакъв случай не съм проамерикански настроена. В този случай обаче смятам, че най-малкото, което трябва да предприемем, е онова, което САЩ вече са направили. В областта на сигурността и на така наречената борба срещу тероризма знаем как да сътрудничим със САЩ, включително в ущърб на европейците. Защо Европейският съюз да не е способен да направи същото, когато стане въпрос за зачитане на правата на човека?

Г-н член на Комисията, кога Европейският съюз ще забрани износа на стоки от трудови лагери в Китай?

Lorenzo Fontana, *от името на групата EFD.* – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, Вашите думи без съмнение не са онова, което очаквахме,

тъй като очакванията ни бяха за по-рязка реакция по този въпрос. Не можем да допуснем правата на човека да бъдат подчинявани на икономиката, в противен случай съществуването на Европейския съюз ще изгуби всякакъв смисъл.

Има милиони хора в трудовите лагери, милиони хора, с чиито човешки права се злоупотребява. Ние най-вече не бива да забравяме, че във всички случаи това е и проблем за европейската икономика, тъй като тези стоки, които пристигат на нашия пазар, създават и нечестна конкуренция, водеща до икономически кризи в Европа с изгубване на конкурентоспособност и дъмпинги. Така става ясно, че въпреки заявяването и вършеното от китайското правителство през всички тези години, за съжаление няма видими резултати.

Трудовите лагери продължават да съществуват и за съжаление правата на милиони и милиони хора, които представляват малцинства в тези страни, се потъпкват в тях. Ние смятаме и аз се надявам, че дипломатическите усилия и съгласуваност днес ще отстъпят пред силна реакция от страна на Европа, която предполага решителна борба с вноса на продукти от трудови лагери, може би по примера на САЩ.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Г-н председател, всички ние добре разбираме, че мрежата на трудовите лагери е място на нетърпима система на принудителен труд. Самото съществуване на тези трудови лагери е нетърпимо, но аз намирам за отвратително, че много от произведените там стоки намират път до нашите магазини. Тези трудови лагери не само се използват като част от наказателната система за затворници, но също така позволяват на китайското правителство да получава печалби и икономически ползи. Това също така е нетърпимо положение. Как да знаем дали някои от стоките, произведени в тези трудови лагери, няма да бъдат предложени в рамките на гостоприемството спрямо делегацията на Европейския съюз, която ще посети Китай след 14 дни? Не мисля, че ще съм способен да преглътна такова нещо.

Г-н Фюле, аз съм много разочарован от онова, което Вие казахте тук. Вместо най-сетне да се съсредоточите върху този въпрос и да ни представите решения, Вие обявихте, че Комисията първо възнамерява да установи кои други страни също използват затворници за производство на стоки, достигащи до нашите пазари. Вие трябва да се справите с един проблем по подходящ начин. След като го разрешите, можем да преминем към друг. Не бива да разхвърляме прекалено много усилията си, а трябва най-накрая да се срещнем лице в лице с този проблем.

Призовавам Комисията и Съвета най-накрая да направят така, че стоки от тези лагери вече да не се продават в нито един европейски магазин. Ние в Европа не искаме такива стоки. Както беше казано вече неколккратно, нашите приятели от САЩ са намерили начин да забранят тези стоки в магазините си. Призовавам Комисията да направи така, че тези кървави стоки вече да не стигат до нашите пазари. Аз защитавам доброто партньорство с Китай, но тези лагери и някои други въпроси винаги ще бъдат трън в петата на нашите отношения.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, вие казахте, че правата на човека са основни ценности на Европейския съюз. Миналия декември ние с гордост подписахме Договора от Лисабон и свързана с него правно обвързваща Конвенция за правата на човека. Казаното от Вас е абсолютно правилно и изключително важно: ние трябва да защитаваме тези права на човека навсякъде и също така трябва да се ръководим от тези принципи в нашата търговска дейност.

Както Вие изтъкнахте, това е труден въпрос. Само че, както вече беше казано, вече съществува списък на трудовите лагери, които произвеждат стоки с принудителен труд. Разполагам с книга с цялата отнасяща се към въпроса информация. В нея се посочва кой затвор какви

стоки произвежда и под какво търговско име. Следователно е възможно да се проучи този въпрос. Затова например Фондацията за изследване на трудовите лагери, която развива дейност както в международен план, така и в Европа — казвам го за сведение на председателя г-н Мюлер, който е сред нас днес — е изпратила писмо до члена на Комисията г-н Де Гухт, за да поиска от него да упълномощи специалния пратеник на ООН да посети лагери по свой избор и да разгледа въпроса, дали е възможно да се съкратят наполовина тарифните преференции за такива стоки на временна основа, както направиха САЩ, които определено са по-доблестни по този въпрос от нас. Бих искала да знам какъв е напредъкът по обещаното от члена на Комисията разследване по този въпрос.

(Ръкопляскания)

Fiorello Provera (EFD). - (IT) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да добавя няколко цифри към посочените от моите колеги: съществуват повече от 1 000 сертифицирани трудови лагери, от 1949 г. насам между 40 и 50 милиона души са били в тези лагери, и съвсем конкретно, 314 търговски дружества са свързани с трудови лагери.

Трудовите лагери са една от най-репресивните затворнически системи в света, създадени по модела на съветския Гулаг за наказване на противниците на комунистическия режим — с други думи, с политически мотиви. Европейският съюз вече среща огромни трудности в конкуренцията с производствената система на Китайската народна република, където изобщо не съществуват профсъюзи и стандарти за опазване на околната среда и на потребителите. Ако приемем вноса на стоки, произведени от политически затворници, то ние ставаме съучастници, най-малкото в морален план, на тези престъпления, за чието изкореняване би трябвало да се борим.

В противен случай, г-н член на Комисията, ще потвърдим впечатлението, че сме много критични към малките страни и много предпазливи в отношенията си с големите страни като Китай. В заключение: предстоящата среща на високо равнище през октомври е удобен случай и за разглеждане на този проблем. Г-н член на Комисията, надявам се да не бъде пропусната тази възможност и вярвам, че ще се върнете с по-благоприятни новини.

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Както знаете, член 11 от Всеобщата декларация за правата на човека постановява право на справедлив съдебен процес. Очевидно китайските трудови лагери, които представляват превъзпитание чрез труд, крещящо нарушават това право. Както вече казаха колегите тук, в тези лагери се правят и още много неща. Там затворниците се подлагат на мъчения и унизително третиране, а също така се принуждават да работят, разбира се, безплатно, в мини, ферми и фабрики, понякога целодневно. Също така в трудовите лагери, според данни от разследвания на организации за защита на правата на човека, затворниците са подложени на побои, сексуална агресия, като същевременно са лишени от медицински грижи и подходяща храна. Вносът в ЕС на каквито и да е стоки, произведени в системата на тези лагери, очевидно трябва да бъде забранен. Убеден съм, че това трябва да стане. Комисията може да упражнява надзор над тази забрана. Г-н Gallagher съвсем ясно направи такова предложение в своето изказване.

От друга страна, и аз като други мои колеги смятам, че представителите на ЕС трябва да се възползват от всяка възможност по време на срещите на високо равнище с китайски представители, за да изискват пълна забрана на тази унизителна система.

Cristiana Muscardini (PPE). - (IT) Г-н председател, госпожи и господа, онези, които се покланят на Мамона, не ги е грижа дали парите са изцапани с кръв. Китайското правителство

използва силите на всички тези хора при нечовешки условия на труд и продължава да изнася окървавени стоки в Европа.

Не мисля, че моралният аспект на въпроса ще спомогне за неговото решаване от Европейския съюз, тъй като Европейският съюз все още не е въвел никакви мерки за спиране на вноса на подобни стоки и продължава сделките си с Китайската народна република, въпреки че знае какво се прави там и какъв е произходът на тези стоки.

Опасявам се, че моралното измерение на въпроса не интересува достатъчно Европа, затова Парламентът настоятелно призовава да се подходи с по-голяма решителност, проблемът да се постави недвусмислено пред Китай, а междувременно, тъй като Европа си има свои икономически проблеми, трябва поне да пристъпим час по-скоро към регламент, изискващ посочване на мястото на произход. По този начин ще може да се каже на китайското правителство, че ако не бъдат забранени производството и износа на стоки, направени от затворници, за нас всяка китайска стока ще бъде априорно изцапана с кръв.

Tunne Kelam (PPE). — (EN) Г-н председател, г-н член на Комисията, не бива да забравяме, че съществена част от китайския икономически подем се дължи на затворническата икономика. Системата на трудовите лагери беше най-важният инструмент за масово политическо потисничество и от 1949 г. насам е приела около 50 милиона души. Дори днес в нея има до пет милиона затворници. Повечето от тях са държани там под предлог, че застрашават сигурността на държавата. Широко мащабното използване на робски труд в затворническите лагери на комунистически Китай е публична тайна. Доказано е, че повечето трудови лагери функционират под имената на търговски дружества.

В навечерието на срещата на високо равнище ЕС-Китай, г-н член на Комисията, готови ли сте да прилагате принципа на председателя Ван Ромпюй за взаимност в по-нататъшните действия? аз също смятам, че Вие не отговорихте на повечето от нашите въпроси. Например: има ли някакво сътрудничество с органи на САЩ по въпроса за откриване на стоки от трудови лагери? Запознахте ли се с предишни резолюции на Парламента, в които се препоръчва забрана на продажбата в Европа на стоки от трудови лагери и се подчертава, че по-нататъшното развитие на сътрудничеството с Китай трябва да бъде обвързано с ратифицирането от Пекин на важни конвенции на ООН и МОТ? И още, готови ли сте да суспендирате статуса на Китай в общата система за преференции, ако китайските органи откажат? Това са въпросите, на които е необходимо да получим отговор.

Martin Kastler (PPE). — (DE) Г-н председател, затварянето на хора в трудови лагери затова, че не споделят същите гледни точки като управляващия режим, е престъпление срещу човешкото достойнство. Робски трудови лагери, лагери за превъзпитание и лагери за интерниране — всичко това са анахронизми, които продължават да са все така отблъскващи през XXI век, независимо къде по света са организирани те. Наистина съм разочарован, че Европейската комисия, противно на нашите очаквания, не представи пред парламентаристите никакви конкретни мерки за справяне с китайския случай и не обясни как си представя бъдещото сътрудничество между ЕС и Китай.

Ако САЩ разполагат със списъци на предприятия и ако съществуват книги, в които са публикувани имената на предприятия, известни като прикрития на лагери за интерниране, защо Вие не разполагате с тях? Защо заемате такава тесногръда позиция? Вие и Комисията се превръщате в съучастници на виновниците за страданията, понасяни от затворниците, в повечето случаи без съдебен процес. Никой не би искал това. Принципът на правовата държава е един от нашите основни принципи в Европа и в Европейския съюз. Като член на Парламента се срамувам, че трябваше да изслушам онова, което беше казано тук днес. От

друга страна обаче съм доволен, че привлякохме вниманието към този принцип правовата държава за свобода и човешко достойнство на надпартийна основа. Бих искал да благодаря на Парламента за това.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, моите колеги обясниха, че необходимостта от спиране на вноса на тези стоки в Европейския съюз е неотложен въпрос, свързан с правата на човека. Аз също смятам, че в контекста на такива нечовешки условия възниква въпросът, дали тези стоки се продават на дъмпингови цени. Мисля, че трябва да разгледаме необходимостта от антидъмпингови мерки.

Освен това ние в ЕС трябва ясно да заявим, че независимо от засегнатите търговски въпроси условията в тези трудови лагери са неприемливи за нас. Разбира се, не трябва да мислим само за стоките, а за подобряване на условията на живот на затворените в тези лагери хора, които не могат да се позоват на принципа на правовата държава. Още веднъж трябва да направим това съвсем ясно за Китайската народна република.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Благодаря Ви много, г-н председател. Г-н член на Комисията, Вие казахте, че това е много деликатен въпрос в контекста на взаимоотношенията ни с Китай. Това е ясно. Според мен обаче партньорите, които осъществяват стопанска дейност помежду си и установяват партньорство на глобално равнище, не бива само да внушават собствените си ценности за воденето на преговори, а също така трябва да извеждат подходящи заключения. В противен случай, както, мисля, всички ще се съгласят, някой от партньорите в преговорите може да бъде обвинен в лицемерие, когато критикува факта на съществуване на тези заслужаващи заклеяване лагери, докато същевременно охотно пуска стоките от тях на пазара си. Въпрос на доверие в Европа е не само да говорим, но и да действаме. Вярвам, че тази позиция ще бъде посрещната с уважение в Китай и няма да бъде отхвърлена. В края на краищата партньор в преговори, чието лицемерие е толкова явно, ще бъде приеман много по-малко сериозно от партньор, който е верен на своите ценности — дори дотам, че да предприема действия.

Charles Tannock (ECR). — (EN) Г-н председател, Китай е икономическо капиталистическо чудо, но преди всичко е брутална еднопартийна комунистическа държава. Един от най-неприятните факти е този на насилственото „превъзпитание“ в трудови лагери, в които са изпращани милиони дисиденти или политически противници, от уйгури до практикуващи Фалун Гун, а в миналото, разбира се, протестиращи от площад „Тянанмън“ и техни роднини.

За тези лагери има ужасяващи, макар и недоказани твърдения за изваждане на органи за трансплантация от затворници, очакващи екзекуция. Разбира се, известно е, че Китай всяка година екзекутира хиляди свои граждани на различни основания: от тежки престъпления — нещо, което бихме могли да разберем — до икономически саботаж и дори сводничество.

Има и още един въпрос, който съм поставял пред члена на Комисията г-н Манделсон, а именно, безпокойството, че трудовите лагери за принудителен труд могат да произведат стоки. Съществува такова твърдение. Една конкретна посочена стока бяха гумени ботуши, които по някакъв начин се озовават на пазарите в ЕС. Симпатизирам донякъде на Комисията, тъй като установяването или доказването на това досега е било невъзможно.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Лагерите „Laogai“, наречени така от китайските думи „lao“, която означава „превъзпитание“, и „gai“, която означава „труд“, започват да се появяват в Китай скоро след завземането на властта от комунистите през 1948 г.

Близо 50 милиона китайци са били затворени в такива лагери от откриването им насам и само половината от тях са се върнали впоследствие по домовете си. Според данни от

вашингтонския институт за изследване на китайските трудови лагери днес в Китай съществуват повече от 1 700 такива. В тях са държани между 3 и 5 милиона души. Хората биват изпращани в лагери в повечето случаи без каквато и да е съдебна процедура, тъй като за затварянето им там е достатъчно решение на полицията. В лагерите китайският режим съзнателно лишава затворниците от тяхното човешко достойнство и индивидуалност и принуждава техните роднини и приятели да пишат писма, с които отхвърлят затворниците и се отричат от тях. Тези писма постепенно пречупват затворниците, заедно с нечовешко продължителните разпити, мъчения и 14-часов тежък труд всеки ден. Затворниците имат не повече от 3-4 почивни дни годишно. В лагерите няма лекарски грижи и лекарства. Затворниците, които работят навън, допълват оскъдната си храна, като ядат трева. Лагерите не осигуряват никакъв личен живот и от 5% до 15% от затворниците в тях се самоубиват.

Ето защо ние трябва да вземем ефективни мерки, така че стоките, произведени в тези робски фабрики, да не тежат на съвестта на европейската цивилизация.

Nick Griffin (NI). — (EN) Г-н председател, перспективата да бъдеш хвърлен в затвора заради убежденията си е шокираща. За разлика от повечето хора тук аз мога да ви кажа това от личен опит. Британското правителство трикратно се опитваше да ме хвърли в затвора по силата на закони против свободното слово, съгласно които да казваш истината не е оправдание. Затова аз силно симпатизирам на китайците и по-специално на тибетците, дисиденти, принуждавани към робски труд в комунистически затворнически лагери.

Необходимо е да се предприемат мерки, за да може произвежданите от тях стоки да не подбиват преработвателната промишленост и работниците от Запада. Ако обаче приемем, че стоките, произведени с принудителен труд, представляват нелоялна конкуренция, невъзможно е да не направим същото заключение за стоките, произведени с тежък труд от работници, на които не се разрешава да се организират в профсъюзи в страна, в която няма разходи за защита на околната среда.

Истината е, че всички стоки, произведени в Китай, представляват нелоялна конкуренция. Търговията с Китай изобщо не е свободна, а струва милиони работни места и разрушава нашата производствена база. Време е да защитим нашите работници от този безчестен съюз между комунистическа тирания и капиталистическа алчност.

Andrew Henry William Brons (NI). — (EN) Г-н председател, дали да се разрешава продажбата на стоки, които затворниците са били принуждавани да произвеждат, трябва да зависи от това, дали затворниците са извършвали действителни правонарушения, отделно от политически такива — разбира се, знаем какви са последните в Китай — още, дали съдебната система е справедлива и без съмнение, дали затворниците са държани в човешки условия, което със сигурност не е така в китайските трудови лагери.

Същевременно възможността за другите хора да ги купуват трябва да зависи от това, дали страната вносителка иска да затвори собствените си фабрики и да уволни своите работници. Това би трябвало да се прилага не само към стоки, произведени от затворници, но и към стоки от всяка икономика на ниските заплати, с която нашите работници не могат да се надяват да се конкурират.

Застъпниците на свободната търговия в класическите трудове по икономика винаги казват, че свободната търговия прави света като цяло много по-богат. Това обаче не означава, че всяка страна става по-богата. Без съмнение не означава и че британските и другите европейски работници, които биват изхвърлени от работа, ще станат по-богати. На първо място трябва да са техните интереси.

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, уважаеми членове на Европейския парламент, китайското икономическо развитие е без precedent в модерната икономическа история и играе все по-голяма роля на световната сцена. Тази роля предполага и отговорности, като спазване на основните права и основни трудови права. От ключова важност за китайското ръководство е да посрещне тези предизвикателства.

Дори в тези времена на предизвикателства Китай и Европа са естествени партньори. Една политика на ангажираност и диалог с Китай е най-добрият начин за напредък към решаване на тези проблеми, по-специално в контекста на нашия диалог за правата на човека или на икономическия и търговски диалог на високо равнище ЕС-Китай.

Като оставим това настрана, ние също така трябва да защитаваме нашите ценности и принципи, включително с оглед на затворническия труд в китайските трудови лагери. В светлината на това Комисията — както посочих в моите уводни думи — е готова да разгледа ефективни начини за предотвратяване на внос на стоки, произведени с използване на затворнически труд, и ще продължи да работи за това в тесен диалог с Европейския парламент.

Миналия вторник моят колега, членът на Комисията г-н Карел Де Гухт, обстоятелствено се спря тук на правата на човека в Китай. Мога отново да уверя Парламента, че правата на човека, включително желанието на Европейския съюз за премахване на трудовите лагери, ще бъдат поставени като въпрос на срещата на високо равнище ЕС-Китай на 6 октомври.

За разлика от САЩ, ЕС не разполага с хоризонтален инструмент за забрана на вноса на стоки, произведени със затворнически труд. Комисията е готова да проучи ефективността на законодателството в САЩ за предотвратяване на такъв внос, като се има предвид колко трудно е да бъде идентифициран той. Няма да пропусна да информирам моите четирима колеги, чиито съответни генерални дирекции работят във връзка с този въпрос, че според Парламента е време за създаване на междудирекционна работна група за по-задълбоченото му изследване.

Председател. – Разискването приключи.

4. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

5. Проверка на пълномощията: вж. протокола

6. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

7. Внесени документи: вж. протокола

8. Позиции на Съвета на първо четене: вж. протокола

9. Решения относно някои документи: вж. протокола

10. Писмени декларации, вписани в регистъра (член 123 от Правилника за дейността): вж. протокола

11. Предаване на текстове, приети на настоящото заседание: вж. протокола

12. График на следващите заседания: вж. протокола

13. Прекъсване на сесията

Председател. — Сесията на Европейския парламент се прекъсва.

(Заседанието се закрива в 11,55 ч)

ПРИЛОЖЕНИЕ (Писмени отговори)

ВЪПРОСИ КЪМ КОМИСИЯТА

Въпрос № 28 , внесен от Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0423/10)

Относно: Финансиране на инфраструктурни проекти в областта на енергетиката

Във втория си стратегически енергиен преглед Комисията отбеляза необходимостта от идентифициране на финансовите нужди и потенциалните източници за финансиране на енергийните проекти. Според доклада на Mario Monti „Нова стратегия за единния пазар“ е необходимо да се увеличи целевото финансиране на ЕС за инфраструктурата в областта на енергетиката. През март 2009 г. Съветът прикани Комисията да представи в началото на 2010 г. своето предложение относно нов инструмент на ЕС в областта на енергийната сигурност и инфраструктура. Работната програма на Комисията показва, че Комисията планира да представи този инструмент до края на месец ноември 2010 г. Какво ще бъде съдържанието на предстоящото предложение на Комисията за гарантиране на нужното финансиране за изпълнението на необходимите проекти в областта на енергетиката, по-специално тези, които са свързани със създаването на единния енергиен пазар?

Отговор

(EN) Допълнителната интеграция на енергийните мрежи е един от важните политически приоритети на Европа и това ще продължи да бъде така и в обозримо бъдеще, било то в държавите-членки, между държавите-членки и дори отвъд границите на Европейския съюз. Тъй като без адекватна енергийна инфраструктура няма да постигнем общите договорени цели по отношение на пазарната интеграция, сигурността на доставките и изменението на климата.

Комисията подготвя съобщение, което въз основа на опита с настоящата рамка на политиката за трансевропейски енергийни мрежи (TEN-E) и на фона на новия регулаторен и политически контекст (Третият енергиен пакет за вътрешния пазар ⁽¹⁾, цели 20–20–20 и т.н.) ще определи основните проблеми и приоритети в развитието на енергийната инфраструктура през следващите десетилетия. Съобщението следва най-вече да даде отговор на въпросите какво може да направи ЕС, за да позволи и улесни изграждането на нови енергийни мрежи, които да способстват за постигането на целите на ЕС в областта на пазарната интеграция, сигурността на доставките и изменението на климата.

Освен това в него следва да бъде представен нов метод за стратегическо планиране за определяне и договаряне на конкретни проекти от европейски интерес, който да бъде придружен от набор от необходими инструменти за изпълнението на тези проекти.

В съобщението ще бъде разгледан и въпросът за финансовите потребности във връзка с бъдещите инфраструктурни инвестиции. През 2011 г. то трябва да бъде последвано от законодателно предложение за нов инструмент на ЕС за енергийна сигурност и инфраструктурни инвестиции. Целта на инструмента е да намери начини за набиране на необходимите инвестиции въз основа на допълнително подобряване на разпределението на разходите за инфраструктура и на ефективността на инструментите на ЕС и по-добро използване на публичното и частното финансиране. Предложението трябва да обхване и въпроса за оказването на финансова подкрепа за проекти. Това финансиране ще засяга

(1) Директиви 2009/72–73/ЕО, Регламенти (ЕО) № 713–714–715/2009.

проекти, които, ако се вземат предвид само пазарните условия, не биха били реализирани изобщо или не биха били изпълнени навреме.

*
* *

Въпрос № 29 , внесен от Georgios Papastamkos (H-0430/10)

Относно: Възможност за насърчаване на инвестициите във възобновяеми енергийни източници

Сигурните печалби от инвестициите във фотоволтаични инсталации заради цените, гарантирани по силата на съответното гръцко законодателство, за производство на електрическа енергия, в съчетание с ниската парична възвращаемост от земеделските площи, накараха представители на гръцките земеделски организации масово да заявят интереса си. Счита ли Комисията, че социално-икономическото и техническо въздействие от насърчаването на въпросните инвестиции е отчетено в достатъчна степен, като се има предвид тежестта, която това ще представлява по отношение на публичните приходи, за потребителите (поради прилагане на специална такса), както и за необходимостта да се гарантира сигурността на снабдяването на страната с енергия?

Отговор

(EN) Директивата относно енергията от възобновяеми източници ⁽²⁾ установява правно обвързващи цели за държавите-членки относно дела на енергията от възобновяеми източници. Поради това Гърция е законово задължена да гарантира увеличаването на дела на потреблението на енергия от възобновяеми източници в Гърция от сегашните приблизително 8% до 18% през 2020 г.

Преференциалните цени, които осигуряват гарантирана цена за определен период, са добре познато средство за подкрепа, което създава стабилна рамка за развитието на възобновяеми източници. Поради тази причина те често се използват като инструмент от много държави-членки. Комисията отбелязва, че въпреки че предлаганите от Гърция тарифи са сред най-високите в Европа, гръцкото правителство продължава да носи отговорността за изпълнението на всички политики, които са необходими за постигането на целта съгласно разпоредбите на Националния план за действие относно енергията от възобновяеми източници ⁽³⁾, както и че това ще става по икономически ефективен начин. Във връзка с това директивата създава „механизъм за сътрудничество“, за да се даде възможност на държавите-членки да си помагат взаимно, за да осигурят ефективното постигане на своите цели.

Комисията спонсорира дискусиите между държавите-членки относно най-ефективните начини за прилагане на директивата чрез проекта „Съгласувани действия“ от програмата „Интелигентна енергия за Европа“. В рамките на проекта „Съгласувани действия“ ще бъдат разгледани и схеми за подпомагане на държавите-членки и тяхната относителна ефикасност. По този начин ще се помогне на държавите-членки да реформират своите схеми, за да се гарантира, че в тях изцяло се вземат предвид всички съответни икономически, социални и технически фактори и ефекти. Тези въпроси ще бъдат разгледани и в предстоящата Енергийна

(2) Директива 2009/28/ЕО

(3) http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform/action_plan_en.htm

стратегия за периода до 2020 г. на Комисията и в доклада относно финансирането на източници на възобновяема енергия, който ще бъде представен по-късно.

*
* *

Въпрос № 30 , внесен от Justas Vincas Paleckis (H-0441/10)

Относно: Разработвани проекти за ядрени електроцентрали

Балтийският регион в последно време се превърна в една от най-активните зони за разработвани проекти за ядрени електроцентрали. Доколкото тези проекти са безопасни е от съществено значение за целия ЕС. Би било много жалко, ако съседни държави в близост до източната външна граница на ЕС (на 12 км. в случая с Калининград и на 20 км. в случая с Беларус, като освен това вторият проект се намира само на 55 км. от Вилнюс, столица на държава-членка на ЕС) вземат решение да пренебрегнат международните си задължения, когато осъществяват ядрените си проекти. До настоящия момент дружествата, разработващи проекти за ядрени електроцентрали в Беларус и около Калининград, не са предоставили изчерпателна информация за методите, които ще се използват за управление на ядрените отпадъци, стратегиите за извеждане от експлоатация и други потенциални рискове, свързани със сериозни произшествия, или стратегиите за евакуиране на населението в случай на такива, наред с всичко останало.

Как възнамерява Комисията да гарантира подходящи стандарти за безопасност в близост до външната граница на ЕС, имайки предвид гореспоменатите проекти за ядрени електроцентрали? Какво би могло да се направи на равнище ЕС в контекста на общата европейска енергийна политика?

Отговор

(EN) Комисията продължава да следи отблизо ситуацията в областта на енергетиката в района на Балтийско море и по-специално различните планове за нови атомни електроцентрали в Литва, Калининград, Беларус (и Полша). За да се гарантира, че атомните електроцентрали в съседните на ЕС държави отговарят на високите стандарти за безопасност и сигурност, са необходими както двустранни контакти, така и сътрудничество на международно равнище, т.е. в рамките на Международната агенция за атомна енергия (МААЕ).

Русия, Беларус, Общността Евратом и нейните държави членки са страни по Конвенцията за ядрена безопасност и други свързани международни конвенции, сключени в рамките на МААЕ, като например за оперативно уведомяване и помощ в случай на ядрена авария. Съгласно Конвенцията за ядрена безопасност договарящата се страна е длъжна да се консултира с другите договарящи страни, които се намират в близост до предлагана ядрена инсталация, доколкото съществува вероятност те да бъдат засегнати от това съоръжение. Конвенцията също така установява рамка от стандарти за безопасност, които се прилагат от договарящите се страни.

Русия е предала на Комисията доклада за оценка на въздействието върху околната среда за атомната електроцентрала в Калининград, представила е проекта в рамките на енергийния диалог между ЕС и Русия и е изразила готовността си да проведе консултации с ЕС. Въпросът също така е обсъждан с държавите-членки в Съвета и Комисията ще продължи да го поставя при контактите си с руските органи, като подчертава необходимостта от прозрачност.

Комисията ще гарантира, че въпросът за проекта за атомна електроцентрала в Беларус ще бъде поставен и подробно обсъден в рамките на енергийния диалог между ЕС и Беларус. Комисията отправя искане към Беларус Комисията да бъде информирана за развитието във връзка с ратифицирането и прилагането на Допълнителния протокол относно механизмите за ядрена безопасност на МААЕ. Комисията също така изрази готовността си да сътрудничи със съответните органи на Беларус за създаването на независим, прозрачен и ефективен регулаторен орган.

Създаването на ефективни вътрешни връзки в региона на Балтийско море беше определено като един от шестте приоритетни енергийни инфраструктурни проекта във Втория стратегически енергиен преглед, който беше приет от Комисията през ноември 2008 г. През 2008 г. по инициатива на председателя на Комисията започна прилагането на Плана за действие относно взаимосвързаността на балтийския енергиен пазар (BEMIP). Двете основни цели на инициативата BEMIP в контекста на целите на ЕС „20/20/20“ са пълното интегриране на трите балтийски държави в европейския енергиен пазар чрез укрепване на техните вътрешни връзки със съседните държави от ЕС.

*
* *

Въпрос № 31 , внесен от Laima Liucija Andrikiene (H-0443/10)

Относно: Усилия за установяване на обща европейска енергийна политика

Би ли могла Комисията да даде своята оценка дали наскоро постигнатото споразумение между Полша и Русия във връзка с експлоатацията на газопровода Ямал–Европа и намерението да се подпише договор за срок до 2045 г. съответства на колективните усилия на ЕС да установи последователна и жизнена обща енергийна политика?

Най-общо, какво е настоящото състояние на тези общи усилия, включително съвместното предложение на Жак Делор и Йежи Бузек за създаване на европейска енергийна общност? Какъв е напредъкът в интегрирането на съществуващите „енергийни острови“, като например Балтийските държави, в европейската енергийна мрежа?

Отговор

(EN) Комисията предаде на полските власти загрижеността си във връзка със съответствието на междуправителственото споразумение между Полша и Русия с разпоредбите на правото на ЕС. Загрижеността на Комисията е свързана, наред с други въпроси, с управлението на тръбопровода „Ямал“ предвид съдържащите се в третия пакет за либерализация разпоредби относно отделянето.

Третият пакет за либерализация е крайъгълен камък на енергийната политика на ЕС. Един от основополагащите принципи в него гласи, че всички стопански субекти, които желаят да продават газ в държава-членка, могат да правят това с помощта на инфраструктура, която се управлява независимо и срещу справедливи такси. Отворените и конкурентни пазари на газ, в които тръбопроводите са достъпни за всички доставчици, увеличават сигурността на доставките, тъй като позволяват извършването на доставки на газ при наличие на търсене. Междуправителствените споразумения, които не са съобразени с правилата на пакета, явно подкопават общата енергийна политика.

Правилата на вътрешния пазар се прилагат по еднакъв начин както към участниците в пазара на ЕС, които са от ЕС, така и към тези от трети държави. Следователно защитата на

функционирането на пазара на ЕС е естествен аспект на съгласуваната и реализируема външна енергийна политика.

Членът на Комисията, отговарящ за енергетиката, предаде това в разговорите си с полските органи, като също така постави тези въпроси и пред руската страна. Комисията ще продължи да подкрепя Полша в преговорите. Държавите-членки не могат да бъдат поставяни в положението да избират между прилагането на законодателството на ЕС на тяхна територия и доставките на газ.

Що се отнася до инфраструктурата за вътрешни връзки между индустриалните държави-членки и региони в Европейския съюз през ноември 2010 г., Комисията ще публикува съобщение относно енергийната инфраструктура, където ще бъде описано какво развитие трябва да претърпи тази област. Няколко инфраструктурни проекта също получиха подкрепа от Европейската енергийна програма за възстановяване, включително в балтийските държави.

Освен това през следващата година Комисията очаква резултатите на работната група по газа в рамките на Плана за действие относно взаимосвързаността на балтийския енергиен пазар (ВЕМР), която заседава редовно, за да установи проекти от общ интерес и да определи и преодолее пречките пред такива проекти. Категоричната политическа подкрепа за тръбопровода Полша–Литва е положителен сигнал, тъй като това е изключително важен проект за прекратяване на изолацията на Балтийския регион.

Комисията споделя по-голямата част от анализа и целите на г-н Бузек и г-н Делор, които бяха включени в предложението за засилване на европейската енергийна политика. Въпреки това поне за момента Комисията предпочита да създаде европейска енергийна политика, която се основава на посочените по-горе съществуващи договори и правни инструменти, вместо да започва нов институционален дебат. Комисията е убедена, че потенциалът на Договора от Лисабон и по-специално на член 194 от него, ако бъде използван пълноценно, ще позволи постигането на съществен напредък в тази насока.

*

* *

Въпрос № 32 , внесен от Kathleen Van Brempt (H-0452/10)

Относно: Радиоактивни отпадъци

На 29 април Комисията публикува доклад на Евробарометър, от който става видно, че 82% от европейците подкрепят искането за законодателство във връзка с управлението на радиоактивните отпадъци.

Подготвя ли Комисията регламент по този въпрос? Този регламент ще задължава ли също така операторите на ядрени централи да предприемат подготвителни мерки за извеждане от експлоатация на ядрените централи, както и за съхранението и управлението на високо активните отпадъци?

Счита ли Комисията, че тези гаранции трябва да се дават не само за запланивани нови централи, но и за централи в действие и че отговорността за това носят преди всичко операторите, а не държавите-членки?

Какъв е времевият график на Комисията?

Отговор

(EN) Законодателната инициатива на Комисията относно управлението на отработено гориво и радиоактивни отпадъци е в процес на подготовка.

Подходът на Комисията се базира на основния принцип, че крайната отговорност за безопасността на ядрените инсталации и за безопасността на управлението на отработеното гориво и радиоактивните отпадъци се носи от държавата-членка (всички държави-членки произвеждат такива отпадъци: ядрена енергия, радиоактивни изотопи с приложение в медицината и т.н.), както и на принципа, че основната отговорност за безопасността се носи от притежателя на лиценза (оператора) под контрола на компетентния национален регулаторен орган.

Проектът на директивата е изготвен въз основа на допускането, че тя ще обхване управлението на всички видове отработено гориво и радиоактивни отпадъци, включително съществуващите отпадъци и евентуално произведените в бъдеще, като например отпадъци, образувани в резултат от извеждането от експлоатация на ядрени инсталации и от бъдещи атомни електроцентрали.

Предвижда се законодателното предложение относно управлението на отработено гориво и радиоактивни отпадъци да бъде прието от Комисията преди края на 2010 г.

*
* *

Въпрос № 36 , внесен от Seán Kelly (H-0422/10)

Относно: Насърчаване на изследователската дейност и иновациите в частния сектор

Значително време беше посветено на обсъждането на най-добрия начин за мобилизиране на средства на ЕС за насърчаване на изследователската и развойна дейност, а с това и на иновациите в ЕС. При все това, публичните парични средства винаги ще представляват само малък дял от общия размер на средствата, предназначени за тази важна област.

По какъв начин Комисията планира да насърчи развитие в областта на изследователската и развойна дейност, както и на иновациите в частния сектор до нивата, които се наблюдават в САЩ и Япония, наред с други страни? По-специално имам предвид преглед на най-добрите практики в определени държави-членки на ЕС – коя, според Комисията, е най-ефективната мярка(и), използваща съществуващия инструментариум за разпространение на най-добрите практики в тази област в целия ЕС?

Отговор

(EN) Нивото на инвестициите на стопанските субекти в научни изследвания и иновации в ЕС категорично не е задоволително. Например делът на финансираната от частния сектор научноизследователска и развойна дейност (НИРД) е 55% в ЕС в сравнение с 67% в САЩ, 70% в Китай и 78% в Япония – и този показател бележи понижение в ЕС през последните години. Също толкова тревожна е ситуацията по отношение на brutния вътрешен продукт (БВП). Разходите на предприятията за научни изследвания са в застои, като съставляват около 1,2% от БВП на ЕС в сравнение с 2,1% в САЩ. В Китай този показател бързо се приближава към равнището в ЕС.

За да се справи с тези проблеми, Комисията работи върху набор от мерки, свързани с достъпа до финансиране, което е ключова пречка по-специално за иновативните новосъздадени фирми и малките и средните предприятия (МСП).

Комисията разглежда възможностите за привличане на по-голямо частно финансиране за иновационни предприятия чрез значително засилване на финансовите инструменти на равнище ЕС, за да бъдат преодолени пазарните пропуски в областта на заемите и рисковия капитал, по-специално в сътрудничество с Европейския инвестиционен фонд и Европейската инвестиционна банка. Обмислят се и действия за подобряване на използването на кохезионните фондове за подпомагане на капацитета за научноизследователски и иновационни дейности. Необходимо е също така да се преразгледа рамката за държавна помощ, за да се гарантира, че всички форми на иновации могат да получат адекватна подкрепа.

Друг набор от мерки, който се разработва, е насочен към създаването на единен пазар на иновации.

Патентът на ЕС трябва бързо да бъде договорен и Комисията проучва всички възможности, за да гарантира, че това най-накрая ще бъде постигнато. Що се отнася до пазарите на иновационни стоки и услуги, Комисията ще предложи регулаторните рамки да бъдат преразгледани и съответно адаптирани. Необходимо е да се направи преглед на системата за стандартизация в Европа с оглед на намаляване на разликите между научните изследвания и стандартизацията, за да се окаже по-добра подкрепа за иновациите. Комисията също така планира дейности за подобряване на възлагането на обществени поръчки за иновативни продукти и услуги.

Освен мерките, които могат да се предприемат или координират на равнище ЕС, националните системи за научни изследвания и иновации също са от съществено значение за създаването на единен пазар на иновации. Те ще бъдат по-ефективни, ако споделят някои общи характеристики, които са признати като присъщи на добре функциониращите системи и представят най-добрата практика. Поради това Комисията предлага да разработи съвместно с държавите-членки ограничен набор от характеристики на политиката за националните системи за научни изследвания и иновации. Вече се водят конструктивни дискусии.

Разработването на този набор от характеристики на политиката се основава на провежданата от много години дейност на Комитета за научно-технически изследвания (CREST) за подпомагане на взаимното обучение и обмена на добри практики между държавите-членки, която даде много добри резултати. От осъществените от Комисията контакти и мониторингови дейности може да се види, че националните политики относно научните изследвания и иновациите търпят съществено развитие през последните години, насочено към разработването на по-ефективни комбинации от политики, обхващащи широк спектър от цели и мерки.

Членът на Комисията, отговарящ за промишлеността и предприемачеството, и членът на Комисията, отговарящ за изследователската дейност и иновациите, играят ръководна роля в работата по водещата инициатива „Съюз за иновации“, която ще предложи смели действия за намирането на всеобхватно решение на тези въпроси. Планира се инициативата скоро да бъде приета от Комисията и председателят на Комисията възнамерява да я представи на Европейския съвет през декември 2010 г. Инициативата „Съюз за иновации“ ще съдържа пълен набор от предложения за премахване на пречките по пътя на идеите до пазара.

*

* *

Въпрос № 37 , внесен от Jim Higgins (H-0428/10)**Относно: Ролята на научните изследвания и иновациите в областта на изменението на климата**

Членът на Комисията г-жа Гейгън-Куин заяви по-рано, че изменението на климата е най-важният сред нейните приоритети. Предвид нейното неотдавнашно съобщение, че 6,8 милиарда евро ще бъдат инвестирани в научно-изследователска и развойна дейност, в състояние ли е Комисията да посочи какви мерки ще бъдат взети на равнище научни изследвания и как иновациите ще отговорят на предизвикателствата, поставени от изменението на климата и от икономическите последици от него, като имаме предвид по-специално Ирландия и неотдавнашните наводнения?

Отговор

(EN) Изменението на климата наистина е основен приоритет. През последните години изменението на климата се включва във все по-голяма степен в компонентите на рамковата програма, които обхващат научни изследвания, допринасящи за 1) познаване на климатичните системи от миналото, настоящето и бъдещето и протичащите в тях процеси, 2) количествено определяне на въздействието на климата върху хората и природата, 3) установяване и оценка на възможностите за намаляване на въздействието и адаптация и 4) разработване на технологии и практики, водещи до устойчиво на въздействието на климата общество с ниски въглеродни емисии. През първите три години на Седмата рамкова програма (РП7) размерът на приноса на ЕС по договори, свързани с изследване на изменението на климата, надхвърля 1,5 млрд. EUR.

Положителната тенденция в инвестициите в научни изследвания в областта на изменението на климата продължава и в публикуваните през юли 2010 г. покани за предложения. За най-силно засегнатите теми по специални програми „Сътрудничество“ и „Капацитети“ на РП7, а именно околна среда (включително изменение на климата), транспорт (включително авионавтика), енергия, храни, земеделие и рибно стопанство, както и биотехнологии и научноизследователски инфраструктури, отпуснатият общ бюджет по съответните покани възлиза на около 1,2 млрд. EUR. Около 55% от всички теми, които бяха обявени в тези тематични области в рамките на публикуваните през юли 2010 г. покани, визират въпроси в областта на изменението на климата или имат компонент, който е свързан с изменението на климата. В приблизително две трети от всички тези теми, засягащи изменението на климата, се призовава за новаторство в подходите, методите, продуктите, материалите, оборудването, моделите и т.н., което да засили способностите на ЕС да се справи с основните предизвикателства пред обществото и същевременно да повиши своята конкурентоспособност. Окончателният размер на предвидените безвъзмездни средства за научни изследвания в областта на изменението на климата ще може да бъде изчислен едва след завършване на процеса на оценка.

Това ясно показва активната подкрепа на Комисията за иновациите, свързани с проблемите на изменението на климата. Изменението на климата и научните изследвания за развитието на общество с ниски въглеродни емисии съставляват важна част от водещата инициатива „Съюз за иновации“, която първоначално беше представена в стратегията „Европа 2020“. Скоро Комисията ще съобщи повече подробности за тази инициатива.

Комисията е убедена, че изпълнението на инициативата „Съюз за иновации“ може да укрепи мерките, които вече са предприемат и планират за развитието на устойчиво на въздействието на климата общество с ниски въглеродни емисии;

Що се отнася до наводненията, изменението на климата може да повиши честотата и интензивността на свързаните с климата опасности, като наводненията, и следователно засилва уязвимостта на природните и човешките системи. Научните изследвания и технологичното развитие са от съществено значение за извършването на оценка на превантивните подходи, които биха могли да намалят рисковете от наводнения и да предотвратят загубите на човешки живот. Научните изследвания в рамките на текущата покана ще имат принос за изграждането на устойчивост към бедствия на обществото в Европа и ще допълнят осъществяваните проекти за управление на риска от внезапни наводнения, за ранно предупреждение за наводнения и за управление на наводненията в градовете.

*
* *

Въпрос № 38 , внесен от Liam Aylward (H-0434/10)

Относно: Продоволствена сигурност и тенденции по отношение на населението

Понастоящем раждаемостта в световен мащаб обхваща 75 милиона раждания годишно. Като се има предвид този ръст по отношение на тенденциите на населението и тъй като продоволствената сигурност се превръща все повече в международен проблем, в състояние ли е Комисията да предостави сведения относно своите политики в областта на научните изследвания, точните науки и технологиите, предназначени за разрешаване на въпроса с продоволствената сигурност? Сътрудничи ли си понастоящем Европейската комисия с трети държави по този важен политически въпрос?

Отговор

(EN) По отношение на политиките на ЕС относно продоволствената сигурност Комисията би желала на първо място да се позове на своето съобщение относно сигурността на прехраната, което беше прието на 31 март 2010 г. ⁽⁴⁾

Въпреки че предлага ЕС да обърне внимание на четирите стълба (наличие на храна, достъп до храна, хранителна стойност на приеманите храни, предотвратяване и управление на кризи), Комисията изрично предлага като приоритет да се увеличи „подкрепата за диктувани от търсенето научни изследвания, насочени към селскостопанско развитие, ръст и иновации, като целта е това увеличаване да достигне 50% до 2015 г.“

През първата си фаза (2007–2010 г.) Тематичната програма за осигуряване на прехрана успешно подкрепяше дейностите, свързани с научни изследвания. Тази цел ще бъде преследвана от Комисията през втората фаза на Тематичната програма за осигуряване на прехрана (2011–2013 г.)

Финансирането включва основно подкрепа за програмите на консултативната група за международни научни изследвания в селското стопанство (CGIAR), които се изпълняват от 15-те центъра на CGIAR и техните изпълняващи партньори, както и подкрепа за регионални мрежи, като например форумът за научни изследвания в селското стопанство в Африка (FARA), Асоциацията за подсилване на научните изследвания в селското стопанство в Източна и Централна Африка (ASARECA) и Съветът за Западна и Централна Африка за научни изследвания и селскостопанско развитие (CORAF). Регионалните мрежи работят в

(4) COM(2010) 127 окончателен: Рамка за политиката на ЕС за подпомагане на развиващите се страни за справяне с предизвикателствата, свързани със сигурността на прехраната

тясно сътрудничество с националните системи за селскостопански научни изследвания в съответните държави-членки, като провеждат регионални изследвания в областта на селскостопанските култури, добитъка, рибарството, биотехнологиите и управлението на природните ресурси за подпомагане на целите за сигурност на прехраната.

По отношение на международното научноизследователско сътрудничество с трети държави следва да се отбележи, че това сътрудничество активно се подкрепя и насърчава във всички области за научни изследвания на рамковите програми за научни изследвания на ЕС, като всички теми потенциално са отворени за сътрудничество с трети държави.

Всъщност от началото на Седмата рамкова програма за научни изследвания (РП7) няколко теми от всяка годишна покана, свързани с производството на храни, са насочени към международното сътрудничество с трети държави, както индустриализирани, така и развиващи се, при задължителното участие на трети държави.

На срещата на високо равнище в Лисабон през 2007 г. високопоставени представители на ЕС и Комисията на Африканския съюз (КАС) поставиха началото на Стратегия за съвместно сътрудничество. Впоследствие „Сигурност на водата и прехраната“ беше избрана за един от „ранните резултати“, които да бъдат изпълнени в рамките на работната програма за 2010 г. на РП7.

След това през 2010 г. Комисията публикува интердисциплинарна покана за предложения за Африка, обхващаща съвместни научни изследвания в областта на храните и селското стопанство, околната среда и здравето, с общ бюджет от 63 млн. EUR.

Поканата постигна голям успех и мобилизира научните общности в Африка и Европа. Участието надхвърли очакванията: представени бяха 190 предложения (90 над прага за подбор), 23 бяха определени за финансиране (в момента в процес на договаряне).

По-конкретно 11 предложения бяха определени за финансиране в областта на храните, селското стопанство и околната среда. Всички научноизследователски дейности включват африкански партньори с цел да бъде засилен капацитетът за научни изследвания в Африка. Избраните проекти ще обхващат, наред с други въпроси, даването на по-добри предупреждения за суша, по-добро управление на водите и почвите, изследване на устойчивото хранене за Африка, консервационно земеделие и възприемане на инициирани от земеделските производители иновации.

*

* *

Въпрос № 39 , внесен от Sarah Ludford (H-0435/10)

Относно: Научни изследвания за диабета

Диабетът е пагубно хронично заболяване, което засяга над 30 милиона души в държавите-членки на ЕС. Обезпокоително е, че се увеличава във всички възрастови групи и, за най-голямо съжаление, включително сред младите хора. Необходими са задълбочени и съгласувани научни изследвания, за да бъде овладяна епидемията и да бъде открито лечение на диабета и ефективни мерки за предотвратяването му.

Може ли Комисията да информира Парламента как ГД „Изследвания“ ще гарантира, че Европа ще играе значима роля в световните начинания в изследванията за диабета? И по-конкретно, какви стъпки Комисията възнамерява да предприеме за подобряване на съгласуваността и устойчивостта на финансирането на изследванията за диабета в

съответствие със стратегията в пътната карта, неотдавна очертана в завършения проект DIAMAP от Седмата рамкова програма за научни изследвания (РП7)?

Отговор

(EN) Комисията е добре запозната с повишаването на заболяемостта от диабет сред европейското население и големия проблем, който болестта представлява за Европа предвид човешките страдания и икономическите разходи и загуби.

Поради тази причина диабетът е една от приоритетните теми на медицинските изследвания на европейско равнище. В момента ЕС инвестира 170 млн. EUR (32 проекта) в научни изследвания на диабета чрез Седмата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие (РП7, 2007–2013 г.). Освен това в рамките на текущата покана за предложения ⁽⁵⁾ Комисията публикува четири теми за научни изследвания на диабета, като евентуално за изследвания на диабета ще бъдат предоставени още 63 млн. EUR финансиране от ЕС. Това означават още около десет финансирани от ЕС проекта в областта на изследването на диабета. Друга важна инициатива включва партньорство между ЕС и Асоциацията на европейската фармацевтична индустрия (EFPIA): в рамките на инициативата за иновативни лекарства (ИИЛ) се заделят 54 млн. EUR за по-бързото и безопасно разработване на терапевтични подходи при диабет в резултат на първата покана за представяне на предложения на ИИЛ. Освен това научните приоритети на ИИЛ за 2010 г. включват развитие на персонални лекарствени подходи при диабет.

Тази инвестиция в научноизследователска дейност е свързана с въпроси като генетика и епидемиология, патофизиология, обмяна на веществата и интегративна медицина, клинични изпитания и микро- и макросъдови усложнения. Допълнителни изследвания на диабет може да бъдат проведени в рамките на бъдещи покани за предложения.

Комисията приветства съдържащите се в доклада на DIAMAP препоръки ⁽⁶⁾, които, отбелязвайки настоящия напредък в тази област, както и други потребности и пропуски, ще допринесат за засилване на европейските изследвания на диабета и разработване на съгласувана европейска политика в тази област.

Докладът подчертава, наред с други въпроси, необходимостта от подобряване на координацията на научноизследователските дейности на национално и европейско равнище. Участието и подкрепата на държавите-членки е от съществено значение за постигането на тази цел.

Като стъпка в тази посока и за да помогне за преодоляване на разпокъсаността на научноизследователските дейности, програми и политики в тази област в Европа, Комисията публикува в рамките на поканата за предложения в сектора на здравеопазването FP7-ERA-NET-2011-RTD ⁽⁷⁾ схема ERA-NET за профилактиката и лечение на диабет. Схемата ERA-NET трябва да обедини национални агенции за финансиране на научни изследвания, които участват в изследване на диабета, и да създаде полезни взаимодействия чрез обединяването на огромен обем данни, ресурси и ноу-хау.

(5) FP7-HEALTH-2011-two-stage (крайният срок на първия етап е 10 ноември 2010 г.),

http://cordis.europa.eu/fp7/dc/index.cfm?fuseaction=UserSite.CooperationDetailsCallPage&call_id=324

(6) DIAMAP, Пътна карта за изследване на диабета в Европа; <http://www.diamap.eu/>

(7) FP7-ERA-NET-2011-RTD; ERA-NET относно превенция и лечение на диабета (краен срок 22 февруари 2011 г.) http://cordis.europa.eu/fp7/dc/index.cfm?fuseaction=UserSite.CooperationDetailsCallPage&call_id=312

Комисията, разбира се, ще продължи да проучва други възможности за разпространение и приемане на доклада на DIAMAR.

*
* *

Въпрос № 40 , внесен от Judith A. Merkies (H-0437/10)

Относно: Бъдещи дейности на ЕС в областта на научните изследвания и иновациите относно остаряването и суровините

ЕС признава неотложната необходимост от бързо намиране на решение на големите обществени предизвикателства като изменение на климата, намиране на трайни енергийни източници, демографските промени и търсенето на все по-оскъдни ресурси. За да има съответствие между това, което говорим и това което вършим, се нуждаем от политика, радваща се на широка подкрепа, и от подходящо финансиране. Докато неотложността от решаване на всички тези проблеми само расте, определените бюджети намаляват и в светлината на Стратегия „Европа 2020“, подготовката на Осмата рамкова програма и предвиденото Съобщение на Комисията относно изграждането на Съюз на иновациите, имам следните два въпроса към члена на Комисията Гейгън-Куин: Остаряването в добро здраве се определя за основен приоритет от Комисията. Кога може да се очаква подробно и конкретно предложение за формиране на политика и по какъв начин това ще бъде подкрепено от действия и финансиране от страна на европейските, националните или регионалните изпълнителни органи? На съвсем различна тема: по какъв начин ще бъдат включени ресурсната ефективност и използването на заместители на редки суровини за високи технологии, в областта на научните изследвания и иновациите?

Отговор

(EN) Здравеопазването и остаряването са определени като предизвикателства, които ще бъдат разгледани в рамките на водещата инициатива „Съюз за иновации“ от съобщението „Европа 2020“ ⁽⁸⁾. Предвижда се предложението на Комисията относно изпълнението на „Съюз за иновации“ да бъде прието скоро. То ще включва набор от политически реформи и специални инициативи за преодоляването на основните предизвикателства за обществото, които също така съответстват на големи пазарни възможности за европейските компании.

Планира се стратегията да определи „Партньорства за иновации“ с цел преодоляване на предизвикателствата пред обществото. Партньорствата за иновации ще осигурят рамката за създаването на общ фонд от ресурси и обединяването на всички ключови участници (държавните органи, учените и промишлеността, както и големи компании и високотехнологични иновативни МСП) и съответните политики и инструменти както от страната на предлагането, така и от страната на търсенето, които обхващат въпроси в областта на възлагането на обществени поръчки, стандартизацията и нормативната уредба. Концепцията за стареене, оставайки активни и здрави, и суровините са кандидатки за партньорства за иновации.

Остаряването, както и стареенето, оставайки активни и здрави, и независимият начин на живот на възрастните хора, са тема на редица политики на ЕС, по-специално за общественото здраве, научните изследвания, промишлеността, информационното общество и заетостта. Например Комисията неотдавна предложи 2012 г. да бъде обявена за „Европейска година на активния живот на възрастните хора“. Партньорство за иновации за активен живот в

(8) COM(2010) 2010 окончателен

добро здраве на възрастните хора ще укрепи всички тези усилия и може да допринесе за гарантиране на тяхното съгласувано изпълнение при същевременно оптимално използване на ресурсите и дейностите на национално и регионално равнище.

Комисията вече започна няколко инициативи в областта на научните изследвания и иновациите, за да подкрепи настоящите политики на ЕС, свързани със суровините (а именно инициативата за суровини) в съответствие с бъдещите водещи инициативи от „Европа 2020“: „Съюз за иновации“, „Европа за ефективно използване на ресурсите“ и „Индустриална политика за ерата на глобализацията“. Сигурните, икономически ефективни и разумни в екологичен аспект доставки на суровини са от жизненоважно значение за обществото. Това включва доставките както на първични суровини, така и от подлежащи на рециклиране източници, и търсене на алтернативни материали или процеси. Затова текущата покана за представяне на предложения по Седмата рамкова програма за научни изследвания (РП7) съдържа първия набор от действия в тази посока. Освен научните изследвания обаче са необходими и иновативни решения, по-специално във връзка с търсенето, за да се насърчи рециклирането и по-доброто трансгранично сътрудничество (например в геоложките проучвания).

В рамките на тематичната област нанотехнологии, материали и производства РП7 вече бяха публикувани покани за предложения, свързани с ефективността на ресурсите и замяната на критични суровини, по-специално по отношение на:

създаване на мрежи на равнище държави-членки относно промишлената обработка на суровини;

разработване на нови технологии за чисти интелигентни минни дейности;

екологично проектиране на нови продукти, екологични и икономически ефективни производствени методи и намиране на заместители на някои високотехнологични суровини от критично значение.

Бъдещите мерки по РП7 в тази област могат да бъдат решени при съставянето на годишната работна програма за следващата година.

Що се отнася до следващата рамкова програма, в рамките на предварителната подготвителна работа все още не са разгледани отделните области за научни изследвания. Тези въпроси ще бъдат разгледани своевременно.

Суровините също са област, в която в бъдеще може да бъде разработено предложение за партньорство за иновации.

*
* *

Въпрос № 41 , внесен от Alan Kelly (H-0440/10)

Относно: Опростяване на Рамковата програма за научни изследвания на ЕС

Би ли могла Комисията да посочи какви стъпки ще предприеме в краткосрочен и дългосрочен план, за да опрости процедурата на кандидатстване за 7РП за научни изследвания?

Освен това, Комисията определила ли е цели за броя на търговските предприятия, които се надява да бъдат създадени благодарение на тази програма за милиарди евро?

Отговор

(EN) През април 2010 г. Комисията прие съобщение за опростяване на изпълнението на рамковите програми за научни изследвания ⁽⁹⁾, което предлага цял набор от мерки, включително постепенни подобрения, но също така и съществени промени, изискващи преразглеждане на правната основа на научните изследвания в ЕС и възстановяване на баланса между доверието и контрола, а също така и между поемането и избягването на риск.

В съобщението възможностите за опростяване са представени в три основни направления. Първото направление обхваща мерките, които могат да се осъществят сега при сегашната правна и регулаторна рамка, като много елементи вече се реализират като част от непрекъснатия процес, започнат със Седмата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие (РП7, 2007–2013 г.) Тези мерки включват подобряване на съдържащите насоки документи и оказване на подкрепа за кандидатите, разработване на лесни за използване от потребителя ИТ инструменти за представяне на предложения и управление на проекти и хармонизиране на тълкуването и прилагането на правилата във всички служби на Комисията. Второто направление разглежда промени в правилата, но без да се излиза от сегашната система на разходи и вложения. Това включва например по-широко възприемане на методиката за средни разходи, възможности за отпускане на еднократни суми за собственици/управители на малки и средни предприятия (МСП) и опростено третиране на лихвите по предварителното финансиране. Третото направление предоставя нови възможности за съществени промени в модела на финансиране с оглед на прилагането на насочен към резултатите подход, който предвижда индивидуални еднократни суми на равнище цели проекти. Тези възможности понастоящем са тема на дискусии със заинтересованите страни, Съвета и Парламента.

Опростяването ще бъде ключов елемент от подготовката на следващата рамкова програма за научни изследвания. В предложението на Комисията за следващата рамкова програма за научни изследвания ще бъде разгледано и цялостното намаляване на сложността на средата за финансиране на научни изследвания в ЕС с характерните за нея множество механизми за интервенция, схеми за финансиране и изпълнителни органи. Водещата инициатива „Съюз за иновации“ ще изисква яснота на целите и инструментите, последователност и стабилност на правилата и лекота и бързина на административните процедури и процеси.

В предложението на Комисията за бъдещата рамкова програма за научни изследвания ще бъде разгледано и цялостното намаляване на сложността на средата за финансиране на научни изследвания в ЕС с характерните за нея множество механизми за интервенция, схеми за финансиране и изпълнителни органи. Европейският план за научни изследвания и иновации и водещата инициатива „Съюз за иновации“ ще изискват яснота на целите и инструментите, последователност и стабилност на правилата и лекота и бързина на административните процедури и процеси. Във връзка с това опростяването ще бъде ключов елемент от подготовката на бъдещата рамкова програма.

Междувременно в проекти по РП7 вече са ангажирани значителен брой търговски организации. Към март 2010 г. са участвали повече от 7000 различни предприятия, от които 4350 малки и средни предприятия. От гледна точка на процента на финансиране от РП7 към същата дата на тези 7000 предприятия е било отпуснато 24% от финансирането по РП7.

⁽⁹⁾ COM(2010)187

Що се отнася до създаването на нови фирми, това е важен елемент от непрекъснатия процес на обществени и икономически иновации, движеща роля в който играят предприемаческият дух и пазарните сили. Въпреки че рамковите програми за научни изследвания се стремят да подкрепят този процес в цяла Европа, създаването на нови предприятия не е специална цел на програмата и поради това не се наблюдава. Полезни данни обаче се получават чрез специализираните проучвания за анализ на въздействието. Пример за такова проучване е анализът на въздействието на проектите от РП5 (1998–2002 г.) в областта на ИКТ ⁽¹⁰⁾. Проучването установи, че около 137 от общо 1000 анкетирани, участвали в проучването, са заявили, че участието в програмата „е имало като пряк резултат или по някакъв начин е подпомогнало отделянето на ново дружество“. За половината се смята, че това пряко се дължи на конкретен проект.

Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации (ПКИ) улеснява появата и растежа на нови предприятия, по-специално чрез финансови инструменти, услуги за подкрепа на бизнеса и иновациите чрез мрежата „Enterprise Europe Network“ и насърчване на благоприятстваща бизнеса и иновациите среда чрез обучение в областта на политиката и сътрудничество във връзка с кластери и по други теми. До края на март 2010 г. около 68 000 малки и средни предприятия са се възползвали от финансови инструменти по ПКИ.

*
* *

Въпрос № 45 , внесен от Mairead McGuinness (H-0403/10)

Относно: Правила за каботаж

На 14 май 2010 г. влязоха в сила нови правила за каботаж съгласно Регламент (ЕО) № 1072/2009 ⁽¹¹⁾. Редица автомобилни превозвачи в Ирландия изразиха загриженост относно начина на тълкуване на правилата в други държави-членки. Може ли Комисията да изясни дали правилата се прилагат по един и същи начин във всички държави-членки? Наясно ли е Комисията с проблема, който изпитват някои автомобилни превозвачи, изправени пред плащане на глоби или конфискация на камионите при извършване на операции, които са били напълно законни до прилагането на Регламент (ЕО) № 1072/2009? Разбира ли Комисията, че понятието „комбиниран транспорт“ е неприложимо за търговията между Ирландия и Обединеното кралство поради изискването за минимум 100 км пътуване по водни пътища и максимум 150 км по сухоземни пътища? Комисията проявява ли загриженост за въздействието на Регламента върху единния пазар и свободното движение на стоки и услуги?

Отговор

(EN) Регламент (ЕО) № 1072/2009 ⁽¹²⁾ наистина промени режима на предоставяне на каботажни услуги за автомобилни товари. Считано от 14 май 2010 г., предоставянето на каботажни услуги, т.е. вътрешен превоз за сметка на отсрещната страна или срещу възнаграждение, извършван временно в приемаща държава-членка, трябва да бъде свързано с предишен международен автомобилен превоз на товари. Освен това новият режим

⁽¹⁰⁾ WING, изследване на въздействието на ИКТ, първо обобщено изследване, февруари 2008 г.

⁽¹¹⁾ ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр.72

⁽¹²⁾ Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари (Текст от значение за ЕИП), ОВ L 300, 14.11.2009 г.

съдържа ясни и опростени правила по отношение на сроковете за извършване на каботажни превози. Тези нови правила са залегнали в регламент, което означава, че се прилагат пряко във всички държави-членки.

Доколкото Комисията е запозната, новите правила за каботажа, определени с Регламент (ЕО) № 1072/2009, като цяло се оценяват положително от сектора за превоз на товари, тъй като осигуряват правна сигурност и намаляват опасността от санкции поради нарушения на правилата. Те позволяват на транспортните оператори да планират по-добре своята международна дейност и им дават възможност да намалят броя на празните обратни курсове. Комисията не разполага с информация за различия в прилагането на правилата в държавите-членки, но, разбира се, ще наблюдава ситуацията и ще предприеме подходящи инициативи в случай на възникване на проблеми.

Във въпроса си уважаемата колега засяга и комбинирания транспорт. Условието, при които транспортна операция, при която се използват няколко вида транспорт, може да се смята за комбиниран транспорт, са установени в Директива 92/106/ЕИО ⁽¹³⁾. Съгласно директивата, за да се стигне до реални намаления на пътните задръствания при методите за комбиниран транспорт, подобни облекчения трябва да се отнасят за маршрут с ограничено разстояние. Либерализирането на първоначалните и крайните части на операцията по комбиниран транспорт се прилага по отношение на операции по комбиниран транспорт, които използват морските пътища, при условие че маршрутът през морето представлява важна част от операцията по комбиниран транспорт. Затова Директива 92/106/ЕИО предвижда, че за да бъде смятана операция по автомобилен транспорт за първоначален или краен етап от операция по комбиниран автомобилен и морски транспорт, морската част на комбинирания транспорт трябва да надвишава 100 км, а разстоянието между пристанището, където е било поето ремаркетото, и крайната дестинация на товара не трябва да надвишава 150 км. В този случай първоначалната или крайната отсечка от пътя не се обхваща от определението за „каботаж“ и следователно не е предмет на Регламент (ЕО) № 1072/2009.

*
* *

Въпрос № 46 , внесен от Tadeusz Zwiefka (H-0416/10)

Относно: Телевизионна станция „Al-Aqsa“

На 24 юни 2010 г., доставчикът на сателитни програми „Eutelsat“ прекъсна препредаването на телевизионния сигнал на станция „Al-Aqsa“, контролирана от организация „Хамас“, от своя сателит „Atlantic Bird 4A“. Това е в съответствие с решението на френския Висш съвет по аудиовизуални технологии (CSA) от 8 юни 2010 г., който определи, че телевизия „Al-Aqsa“ нарушава френското и европейското законодателство в областта на аудиовизуалните услуги и изиска „Eutelsat“ да прекрати излъчването на емисиите на телевизия „Al-Aqsa“. Според съобщения на медиите телевизия „Al-Aqsa“ е заобиколила прекратяването на излъчването от страна на „Eutelsat“ като е преименувала своя канал, излъчван от „Eutelsat“, на „Seraj Al-Aqsa“ (понякога изписван и като „Siraj Al-Aqsa“). Понастоящем „Seraj Al-Aqsa“ се излъчва от „Eutelsat“ чрез неговите сателити „Atlantic Bird 4A“, „Atlantic Bird 2“ и „Eurobird 2“.

Какви непосредствени действия ще предприеме Комисията, за да попречи на телевизия „Al-Aqsa“ да заобикаля решението на Висшия съвет по аудиовизуални технологии (CSA)?

(13) Директива 92/106/ЕИО на Съвета от 7 декември 1992 г. относно създаването на общи правила за някои видове комбиниран транспорт на товари между държавите-членки, ОВ L 368, 12.17.1992 г.

Запознати ли са френското правителство и CSA с това положение, което представлява пряко нарушаване на решението на CSA?

Отговор

(EN) Комисията споделя загрижеността на уважаемия колега по отношение на програмите със съдържание, което подбужда към насилие, попадащи в областта на компетентност на държава-членка. Тя работи активно и в тясно сътрудничество и насърчава сътрудничеството между държавите-членки, за да гарантира пълното прилагане на правото на Съюза в тази особено чувствителна област.

След като телевизия „Al Aqsa“ спря да се излъчва чрез „Eutelsat“, тя все още е достъпна чрез спътници извън юрисдикцията на ЕС, като „Nilesat“ и „Arabsat“. Същевременно на други спътници на „Eutelsat“ се появи нов канал, наречен „Seraj Al Aqsa“. Действителният сигнал се различава от този на телевизия „Al Aqsa“. Следователно това явно не е същият (т.е. еднакъв) канал.

Комисията е наясно с твърденията, че „Seraj Al Aqsa“ и телевизия „Al Aqsa“ разпространяват еднакво съдържание. Засега тези твърдения произхождат само от един източник и не могат да бъде проверени чрез други източници. Въпреки това Комисията е предала информацията на Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA). От френските органи и преди всичко от CSA зависи да се направи преценка дали тези твърдения са верни.

Френското правителство информира Комисията, че CSA наблюдава „Seraj Al Aqsa“, за да се увери, че съдържанието на канала не нарушава френското законодателство или законодателството на ЕС, по-специално забраната за подбуждане към омраза. Резултатът от оценката на видеоматериала все още не е известен на Комисията.

*
* *

Въпрос № 47 , внесен от Anne E. Jensen (H-0424/10)

Относно: Въпроси до Комисията

Какво й коства на Комисията да отговори на въпрос?

Отговор

(FR) Комисията би желала преди всичко отново да подчертае, че отдава голямо значение на отговарянето на парламентарни въпроси като важен елемент от упражнявания от Парламента демократичен контрол. Въпреки това експоненциалното нарастване на броя на парламентарните въпроси затруднява своевременното даване на отговори и изисква все повече ресурси.

Необходимите човешки ресурси и време за подготовка, превод и одобряване на проектите на отговорите от Колегиума зависи от много фактори, включително от необходимостта различните служби на Комисията да работят заедно, от незабавното наличие на информация и от необходимостта от задълбочено проучване на данните. Поради тези причини е трудно да се направи опит за определяне на средните разходи на въпрос.

По принцип може да се каже следното. Във всеки кабинет на член на Комисията се назначава най-малко един координатор по парламентарни въпроси. Генералният секретариат, който следи за гладкото функциониране на процедурата и изпраща отговора на Парламента, разполага с цял отдел, както и малко на брой служители по информационни технологии,

които отговарят за създаването и поддържането на софтуерното приложение за управление на парламентарните въпроси. Всяка генерална дирекция има един или повече служители, които координират и помагат при подготовката на отговорите на парламентарните въпроси. Към тези работещи на пълно работно време членове на персонала трябва да се добавят служителите, които подготвят или помагат ad hoc при подготовката на проектите на отговорите във всяка служба или кабинет на Комисията, служителите от правната служба, които редактират проекта на всеки отговор, и преводачите, на които се възлага преводът на отговора.

*

* *

Въпрос № 48 , внесен от Charalampos Angourakis (H-0426/10)

Относно: Жертва на бизнес апетити и палмовата гора в Превела

На прицела на подпалвачите в Гърция попадна рядката палмова гора в Превели в префектура Ретимно, Крит, 70% от която изгоря. Областта, под отговорността на правителствата и компетентните органи, остана собственост на манастира Превели. Както става ясно от случая в Превели, мерките за защита и погасяване на пожарите бяха напълно недостатъчни и в резултат на това бе предизвикана огромна катастрофа. Убийствените за горите закони на правителствата на ПАСОК понастоящем и на Нова Демокрация в миналото, както и огромните пропуски по отношение на средствата за погасяване на горски пожари, улесняват нарушителите, големите строителни предприятия и дружествата за недвижими имоти „Real Estate“, по отношение на промените в земеползването. Последствията са пагубни за трудещите се, за жителите и за околната среда в областта. Преследването на печалби се отразява пагубно върху потребностите на народа и разрушава околната среда.

Въпросът към Комисията е следният: счита ли Комисията, че законите на пазара, бизнес интересите, драстичните съкращения на мерките за противопожарна отбрана са в състояние да защитят горското богатство на остров Крит?

Отговор

(EN) Предвид липсата на разпоредби за горското стопанство в Договора за ЕС, политиката за горите попада в областта на компетентност на държавите-членки. Комисията ги подкрепя чрез набор от инструменти.

Във връзка с реагирането Гърция може да се възползва от помощта по линия на Механизма за гражданска защита на ЕС, който беше създаден през 2001 г., за да подкрепи и координира предоставянето от държави-членки на помощ в натура на засегнати от бедствие държави. През последните години Гърция поиска международна помощ от тежки летателни средства за гасене на горски пожари чрез Центъра за наблюдение и информация на Комисията и получи незабавна помощ от други държави-членки.

Комисията също така многократно е подчертавала значението на превенцията. През февруари 2009 г. Комисията представи съобщение относно превенцията на природни и причинени от човека бедствия, в което се предлага да бъде извършена допълнителна работа по редица въпроси.

На първо място, както бе поискано в заключенията на Съвета относно рамка на Общността за превенция на бедствия в ЕС, преди края на 2010 г. Комисията ще разработи насоки на ЕС, като ще вземе предвид работата на национално равнище относно методите за

установяване на опасности и рискове, оценка и анализ. Подходите за оценка на риска от горски пожари в някои държави-членки ще бъдат проучени специално в този контекст.

Второ, Комисията постави началото на програма за добри практики за предотвратяване на бедствия, която ще доведе до приемането на насоки на ЕС относно минималните стандарти за предотвратяване на бедствия. Горските пожари, както и други видове бедствия, свързани с екстремни метеорологични явления, ще бъдат важни приоритети на тази работа.

Програмите на ЕС за развитие на селските райони могат да окажат подкрепа за предотвратяването на горски пожари и възстановяването на горите. За периода 2007–2013 г. гръцката програма за развитие на селските райони е отпуснала около 180 млн. EUR (от които 135 млн. EUR са от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) за мерки, насочени към предотвратяване на горски пожари, предотвратяване на ерозия на почвата и наводнения след пожари, както и повторно залесяване. Общият географски обхват на тези мерки е около 190 000 хектара.

Комисията поддържа Европейска информационна система за горски пожари (EFFIS) ⁽¹⁴⁾, която се използва *inter alia* за прогнозиране на рисковете от пожари и оценка на причинените от горските пожари щети. ЕК публикува годишен доклад за горските пожари в южните държави-членки, който също служи като основа за активен обмен между компетентните национални органи за управление на горските пожари.

Що се отнася до финансовата помощ чрез фонд „Солидарност“ на ЕС, налице е само един критерий за допустимост – щетите трябва да надхвърлят праг, който се определя за всяка държава въз основа на нейната икономическа мощ. Гърция трябва да представи заявление в срок от 10 седмици от първите щети.

В по-дългосрочен план в своята Бяла книга относно адаптирането спрямо изменението на климата Комисията се ангажира да актуализира свързаните с климата аспекти на стратегията на ЕС относно горското стопанство. Освен това със Зелената книга на Комисията относно защитата на горите и информационните системи за гори на 1 март 2010 г. беше поставено началото на дебат относно възможностите за подход на ЕС. Съветът вече направи заключенията относно документа и с нетърпение се очаква да бъдат получени заключенията на Парламента.

Комисията подчертава необходимостта всички държави-членки, които са изложени на рискове от горски пожари, да вземат ефективни мерки за превенция и подготовка. Рискът от горски пожари никога не може да бъде елиминиран напълно. Като работим заедно обаче, можем да направим повече за предотвратяването, подготовката и реагирането. Комисията е готова да окаже подкрепа на държавите-членки чрез всички инструменти, с които разполага.

*
* *

Въпрос № 49 , внесен от David Martin (H-0436/10)

Относно: Прозрачност и Фондът за стабилизиране в Туркменистан

С подписването на Споразумението за партньорство и сътрудничество, Комисията се стреми да разшири икономическите отношения с Туркменистан. През м.октомври 2008 г. туркменският президент обяви създаването на Фонд за стабилизиране, в който ще се вливат постъпленията от експортните продажби на страната на нефт и газ. За близо две години от

(14) <http://effis.jrc.ec.europa.eu/>

неговото създаване обаче, не е предоставяна никаква информация за управлението на Фонда и, като се има предвид опита от Туркменистан в това отношение, много вероятно е той да остане без надзор. Следователно съществува сериозен риск, че бъдещи плащания, направени от ЕС към този Фонд, биха могли да бъдат използвани не по предназначение. Комисията изтъкна, че чрез техническа помощ в Туркменистан тя цели да насърчава доброто управление, включително по-добро и прозрачно управление на приходите от продажбата на нефт и газ. Може ли Комисията да заяви, дали тази помощ ще се занимае с проблема за управлението на Фонда за стабилизиране, и ако това е така, по какъв начин? Ще се съгласи ли Комисията да не подписва Споразумението за партньорство и сътрудничество с Туркменистан, докато международната общност не види отчетливо подобряване в начина на управление на приходите от нефт и газ от страна на Туркменистан, в това число и на Фонда за стабилизиране?

Отговор

Комисията би желала да благодари на уважаемия член на ЕП за неговия въпрос относно отношенията на ЕС с Туркменистан и Стабилизационния фонд в Туркменистан.

Както уважаемият член на ЕП несъмнено знае, ЕС постепенно възстанови отношенията с Туркменистан след избирането на президента Бердимухамедов през 2007 г. Временното споразумение относно търговията и свързаните с търговията въпроси между ЕС и Туркменистан влезе в сила на 1 август 2010 г. В момента се очаква подписаното през май 1998 г. Споразумение за партньорство и сътрудничество да бъде ратифицирано (включително от Парламента). След като процесът на ратификация завърши, ЕС ще разполага с по-стабилна рамка, въз основа на която да насърчава своите ценности и интереси, включително по чувствителни въпроси.

Помощта от ЕС за периода 2007—2010 г. беше приблизително 30 млн. евро, но ще нарасне до 39 млн. евро за периода 2011—2013 г., като основният фокус ще бъде върху образованието и правната реформа, насърчаването на правата на човека, изграждането на капацитет, устойчивото развитие, развитието на селските райони и социално-икономическите реформи.

Комисията би желала да увери уважаемия член на ЕП, че един от въпросите, по който ще се оказва съдействие чрез техническа помощ, е доброто управление, включително по-доброто и прозрачно управление на приходите от въглеводороди в страната. Въпреки това Комисията е наясно, че това е дългосрочна цел. В Туркменистан протича нестабилен процес на икономическа диверсификация и политическа откритост; необходими са някои ключови условия, за да изпълни държавата изискванията за напълно прозрачно управление на приходите от въглеводороди, като например добри стандарти за корпоративно и публично управление, както и съществуването на гражданско общество. Въпросът за прозрачността наистина е управленски въпрос от по-широко регионално и международно значение и трябва да се разглежда като част от процеса на реформи и модернизация. Комисията се надява, че с по-интензивен бъдещ диалог и сътрудничество между ЕС и Туркменистан помощта от ЕС в областта на доброто управление ще даде желаните резултати, за да се помогне на Туркменистан да изпълни международните стандарти. Въпреки че ЕС няма участие в стабилизационния фонд, Съюзът ще насърчава чрез техническа помощ и политически диалог принципите на по-добро и прозрачно управление на приходите от въглеводороди на държавата, както беше споменато по-горе.

Що се отнася до сътрудничеството на ЕС с Туркменистан в областта на енергетиката, Комисията трябва да поясни, че това сътрудничество се намира на много ранен етап. ЕС

подписа меморандум за разбирателство в областта на енергетиката с Туркменистан през май 2008 г. Това сътрудничество е с широк обхват, като обхваща въпроси от насърчаване на диверсификацията на трасетата за енергийни доставки, устойчиво развитие на енергийните ресурси, обмен на политики, регулаторно и техническо ноу-хау до внедряване и развитие на нови източници на енергия, по-специално на възобновяема енергия.

Ясно е, че Туркменистан може да играе важна роля в подпомагането на ЕС да диверсифицира своите енергийни доставки, като съдейства за развитието на южния енергиен коридор (включително проекта „Набуко“). При решаването на тези въпроси ЕС трябва да поддържа прецизен баланс между обезпечаването на интересите в областта на енергетиката и исканията за политически и демократични реформи в Туркменистан.

В заключение Комисията би желала да увери уважаемия член на ЕП, че нейният подход в отношенията с Туркменистан е изчерпателен и има за цел да създаде дългосрочно партньорство на широка основа, което да е от полза за тази държава и за Европа, както и за всички наши граждани.

*
* *

Въпрос № 50 , внесен от Takis Hadjigeorgiou (H-0438/10)

Относно: Мисии на ЕС

По информация на албанските органи на властта на 12 август 2010 г. грък, живущ в Himaga, Албания, е бил убит в района, където е живеел. Този факт, както и предположението, че извършителите са действали с етнически подбуди, предизвика смут сред членовете на гръцкото малцинство.

Следи ли ЕС съдебните процедури около този случай?

Взети ли са мерки, които да гарантират разкриването на цялата истина?

Какви действия ще предприеме ЕС, така че да бъдат осъдени и изолирани лицата, за които се предполага, че насаждат етническа омраза?

Отговор

(EN) Комисията е наясно с посочения от уважаемия колега инцидент и следи отблизо всички събития. Предполагаемият основен извършител се е предал на полицията и в момента е обект на разследване от албанските съдебни органи. Комисията ще следи разглеждането на делото в съответствие с принципите на правата на човека и на правовата държава.

В момента Комисията подготвя становището си относно кандидатурата на Албания за членство в Европейския съюз. В това становище, което предстои да бъде оповестено през ноември 2010 г. в рамките на годишния пакет за разширяването, ще бъде анализирана готовността на страната за членство предвид „критериите от Копенхаген“, в които се отдава първостепенно значение на спазването на правата на човека и по-специално на защитата на правата на лицата, принадлежащи към малцинства. Всички държави кандидатки осъзнават важността на изпълнението на тези критерии за напредъка по пътя към ЕС.

Консолидирането на правата на човека и принципите на правовата държава е важен елемент от продължаващия политически диалог с албанските органи. Освен това чрез инструмента за предприєдинителна помощ ЕС предоставя помощ за развитие и техническа подкрепа за укрепване на институциите в тази област.

*
* *

Въпрос № 51 , внесен от Konrad Szymański (H-0446/10)

Относно: Изпитвания и научни изследвания върху животни

В регламента относно изпитванията и научните изследвания върху животни от обхвата на алтернативите не са изключени изследвания и тестови изпитвания с използване на ембрионални стволови клетки. Това предизвиква съществени морални спорове в много от държавите-членки на ЕС, както и сред гражданите.

Моля да бъдат разяснени причините за това решение и да бъдат предоставени гаранции за зачитането на индивидуалния избор на държавите-членки в тази област съгласно принципа на субсидиарност.

Отговор

(EN) Използването на човешки ембрионални стволови клетки повдига етични въпроси и в ЕС няма консенсус дали използването на човешки ембрионални стволови клетки следва да бъде разрешено. Поради тази причина Комисията смята, че тяхната употреба ще бъде регулирана най-добре на национално равнище и че законодателството на ЕС следва да остане неутрално по този въпрос.

Директива 86/609/ЕИО относно защитата на животните, използвани за опитни и други научни цели , беше изменена на 8 септември 2010 г. Използването на алтернативни, неживотински методи, включително въпросът за човешките ембрионални стволови клетки, беше обсъдено обстойно по време на преговорите преди приемането и беше намерено решение, отразяващо тези съображения, което беше включено в новото законодателство. Новият изменен текст зачита изцяло принципа на субсидиарност.

Преразгледаната директива изрично оставя решението относно това, дали да се позволи тяхното използване, на всяка отделна държава-членка съгласно член 13, параграф 1, който гласи: „Без да се засяга националното законодателство, което забранява определени видове методи, държавите-членки гарантират, че не се осъществява процедура, ако в законодателството на Съюза е признат друг метод или стратегия на изпитване за постигане на търсения резултат, при който не се използват живи животни“.

Освен това в този контекст е важно да се отбележи, че в момента няма методи, използващи човешки ембрионални стволови клетки, които да са признати от законодателството на Съюза. Ако в бъдеще бъдат разработени и утвърдени такива методи, решението дали те да бъдат включени в законодателството на ЕС следва да бъде взето от държавите-членки.

*
* *

Въпрос № 52 , внесен от Georgios Toussas (H-0449/10)

Относно: Увеличаване на смъртността от рак в района на Инофита

Епидемиологичното изследване на атинския университет, въз основа на което се установява, че смъртността от рак сред жителите на Инофита, в сравнение с останалите жители на префектура Беотия, се е увеличила с 14% за периода 1999–2009 г., потвърждава предишните изследвания и отправяните от страна на жителите на областта обвинения. Причина за увеличаването на раковите заболявания (25% от смъртните случаи през въпросния период) е наличието от доста време на шествалентен хром в питейната вода на Инофита, като се

наблюдава увеличение на смъртността от рак на черния дроб, на бъбреците и на пикочния мехур при жените, както и от рак на белия дроб. Гръцките правителства, въпреки непрестанните и масови протести на жителите и на трудещите се, не са предприели никакви съществени мерки, така че промишлените предприятия да бъдат задължени да престанат да замърсяват, особено водите и коритото на река Асоп, да бъдат отстранени екологичните щети и да бъдат изчистени водите в областта.

Възнамерява ли Комисията да наложи по-строги гранични стойности за наличието в питейната вода на шествалентен хром? Счита ли Комисията, че рискът от шествалентния хром е от същата величина като рискът от тривалентния хром, като се има предвид, че е научно доказано, че съединенията на шествалентния хром се нареждат сред най-опасните и че те причиняват тройна вреда, тъй като са мутагенни, канцерогенни и тератогенни?

Отговор

(EN) Въпросът на уважаемия член на ЕП засяга промишленото замърсяване с веществото шествалентен хром в община Инофита (префектура Беотия, Гърция), при което е била засегната река Асоп и качеството на питейната вода в общината. Комисията може да предостави следната информация.

Съответните елементи на законодателството на ЕС в областта на околната среда са:

Директивата относно опасните отпадъци ⁽¹⁵⁾, която установява задължения за подходящо планиране и управление на опасните отпадъци;

Рамковата директива за водите ⁽¹⁶⁾, която определя екологичната цел за „добро състояние“ на всички води (реки, езера, подземни и крайбрежни води) като правило до 2015 г. и изисква създаването до 22 декември 2009 г. на необходимите планове и програми за постигане на екологичната цел и Директивата за питейната вода ⁽¹⁷⁾, която определя стандарти за качеството на питейната вода.

Що се отнася до управлението на опасните отпадъци, Комисията заведе дело срещу Гърция в Съда на Европейските общности за неправилно прилагане на законодателството за отпадъците ⁽¹⁸⁾. В решението си от 10 октомври 2009 г. Съдът установи, че Гърция не е изпълнила задълженията си по Директива 91/689/ЕИО във връзка с Директива 2006/12/ЕО ⁽¹⁹⁾ и 1999/31/ЕО ⁽²⁰⁾. В момента Комисията контролира прилагането на решението. Според последните резултати от наблюдението в момента няма превишения на пределните стойности за съдържание на хром в питейната вода в община Инофита; закрити са два сондажа със стойности, надвишаващи пределно допустимите норми, и е сключен договор с водоснабдителното дружество в Атики, което в момента осигурява водоснабдяването на общината.

Що се отнася до Рамковата директива за водите, Гърция засега не е създала необходимите планове и програми за постигане на добро състояние на всички води и до 22 март 2010 г.

(15) Директива 91/689/ЕИО, ОВ L377 от 31.12.1991 г.

(16) Директива 2000/60/ЕО, ОВ L327 от 22.12.2000 г.

(17) Директива 98/83/ЕО, ОВ L330 от 5.12.1998 г.

(18) Дело C-286/08

(19) Директива 2006/12/ЕО (Рамкова директива за отпадъците), ОВ L 114, 27.04.2006 г.

(20) Директива 1999/31/ЕО (Директива относно депонирането на отпадъци), ОВ L 182 от 16.7.1999 г.

не е нотифицирала Комисията за тях. Поради тази причина Комисията започна процедура за нарушение срещу Гърция.

Директивата за питейната вода:

определя задължителни стандарти за качество, които следва да бъдат спазвани за течашата от крана на потребителя вода;

установява задължение за редовно наблюдение на качеството на питейната вода и

установява задължение за предоставяне на потребителите на достатъчна и актуална информация относно качеството на питейната вода.

За редица параметри стойностите са определени на европейско равнище (член 4 и член 5, приложение I) ⁽²¹⁾. Същевременно член 5, параграф 3 от директивата задължава държавите-членки да определят стойности на допълнителните параметри, които не са включени в приложение I (напр. шествалентен хром), когато защитата на здравето на хората на тяхната национална територия или на част от нея изисква това.

В рамките на задълженията си за отчитане относно водоснабдителните системи, обслужващи повече от 5000 души, за периода 2005–2007 г. гръцките органи все още не са разкрили неспазване на стандартите за качество за хром (50 µg на литър) нито в префектура Беотия, нито в която и да е друга гръцка префектура. По-малките доставки, обслужващи по-малко от 5000 лица, не се отчитат пред Комисията. Предоставянето на информация на потребителите обаче съществува като задължение и за тези водоснабдителни системи.

По отношение на възможното изменение на параметри и стойности Комисията в момента обмисля преразглеждане на Директивата за питейната вода и нейната оценка ще бъде изготвена въз основа на последните научни доказателства, по-специално констатациите на Световната здравна организация ⁽²²⁾.

Въпрос № 53 , внесен от Ryszard Czarnecki (H-0451/10)

Относно: Религиозните институции в Европа и терористичната дейност

В Европа съществуват групи, които под прикритието на религията и като злоупотребяват с религиозните институции, събират пари за терористична дейност и насърчават подкрепата за спорни програми, като например Khalistani International, която се обслужва от Punjabi Pakistani Army.

Не смята ли Комисията, че дейността на религиозните или квазирелигиозните институции, действащи в Европа, следва да се проучи по-отблизо, за да се предотврати възможността за финансиране на проекти, които са в противоречие с европейските стандарти, свързани с правата на човека?

Отговор

(EN) Комисията е наясно с опасността от злоупотреби с организации с нестопанска цел или с благотворителни организации с цел финансиране на терористи. Както бе посочено в Плана

(21) Общо 48 параметъра, включително един за хром във всичките му форми от 50 µg на литър (тривалентен хром, шествалентен хром).

(22) Световна здравна организация, Женева, 2008 г.: http://www.who.int/water_sanitation_health/dwq/gdwq3rev/en/index.html

за действие за изпълнение на Програмата от Стокхолм ⁽²³⁾, Комисията възнамерява да представи през 2011 г. съобщение относно насоки за финансиране на дейности за борба с тероризма, извършвани от организации с нестопанска цел със седалище в ЕС. Съобщението трябва да помогне държавите-членки да изпълнят международните стандарти в тази област, като например Специална препоръка VIII на Групата за финансово действие срещу изпирането на пари (FATF), която изисква държавите да преразгледат адекватността на законите и подзаконовите актове, засягащи лицата, с които може да бъде злоупотребено за финансиране на тероризма. Също като FATF, Комисията е особено загрижена, че в този контекст организациите с нестопанска цел могат да се окажат в уязвима за злоупотреби позиция.

Комисията е установила тесен диалог с неправителствения сектор, в рамките на който да бъдат обсъдени насоки за сектора за предотвратяване на злоупотреби от лица, финансиращи тероризма. Предвижда се към споменатото по-горе съобщение да бъде приложен набор от такива насоки.

*

* *

(23) COM(2010) 171 окончателен